

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

عنوان:

شناسایی، تنوع، پراکنش و آمایش
گونه‌های بومزاد و غیر بومزاد
ذخایر ژنتیکی (مهره‌داران)

مجری مسئول :
تورج ولی نسب

شماره ثبت
۵۳۶۳۳

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

عنوان طرح/ پروژه: شناسایی، تنوع، پراکنش و آمایش گونه های بومزاد و غیر بومزاد ذخایر ژنتیکی (مهره داران)

کد مصوب: ۰۱۴۸-۱۲-۱۲-۰۱۵-۹۵۰۱-۹۶۰۲۷

نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان: تورج ولی نسب

نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرح های ملی و مشترک دارد): تورج ولی نسب

نام و نام خانوادگی مجری / مجریان: تورج ولی نسب

نام و نام خانوادگی همکار(ان): محمد پور کاظمی، آرزو وهاب نژاد، سیدعباس طالب زاده، علی سالارپوری

غلامرضا دریانبرد

نام و نام خانوادگی مشاور(ان): -

نام و نام خانوادگی ناظر(ان): -

محل اجرا: استان تهران

تاریخ شروع: ۹۶/۱/۱

مدت اجرا: ۱ سال

ناشر: موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

تاریخ انتشار: سال ۱۳۹۷

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ

بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

طرح/پروژه: شناسایی، تنوع، پراکنش و آمایش گونه های بومزاد و
غیر بومزاد ذخایر ژنتیکی (مهراه داران)

کد مصوب: ۰۱۴۸-۱۲-۱۲-۰۱۵-۹۵۰۱-۹۶۰۲۷

شماره ثبت (فروست): ۵۳۶۳۳ تاریخ: ۱۳۹۷/۳/۹

با مسئولیت اجرایی جناب آقای تورج ولی نسب دارای مدرک
تحصیلی دکتری تخصصی در رشته شیلات تولید و بهره برداری
می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب بخش زیست فناوری و فرآوری آبزیان

در تاریخ ۹۶/۱۲/۵ مورد ارزیابی و با رتبه خوب تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد ■ پژوهشکده □ مرکز □ ایستگاه □

با سمت عضو هیئت علمی در موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

مشغول بوده است.

صفحه	«فهرست مندرجات»	عنوان
۱		چکیده
۲		۱- مقدمه
۴		۲- مرور پیشینه پژوهش
۴		۲-۱- مهره داران دریایی خلیج فارس و دریای عمان
۴		۲-۱-۱- ماهیان خلیج فارس و دریای عمان
۱۸		۲-۱-۲- پستانداران دریایی خلیج فارس و دریای عمان
۱۸		۲-۱-۲-۱- راسته آب بازان
۲۵		۲-۱-۲-۲- راسته گاوهای دریایی (Sirenia)
۲۵		۲-۱-۳- خزندگان دریایی
۲۵		۲-۱-۳-۱- مارهای دریایی
۲۸		۲-۱-۴- لاک پشت های دریایی خلیج فارس و دریای عمان
۳۰		۲-۱-۴-۱- لاک پشت سبز (<i>Chelonia mydas</i>)
۳۱		۲-۱-۴-۲- لاک پشت سرخ (<i>Caretta caretta</i>)
۳۱		۲-۱-۴-۳- لاک پشت زیتونی (<i>Lepidochelys olivacea</i>)
۳۲		۲-۱-۴-۴- لاک پشت چرمی (<i>Dermochelys coriacea</i>)
۳۲		۲-۱-۴-۵- لاک پشت منقار عقابی (<i>Eretmochelys imbricata</i>)
۳۵		منابع
۴۰		چکیده انگلیسی

چکیده

منابع آبی آب‌های جنوبی کشور شامل دو اکوسیستم مهم آب‌های خلیج فارس و دریای عمان بوده که مهره داران آبی متفاوتی از جمله ماهیان، پستانداران دریایی و خزندگان دریایی را شامل می‌شود. طبق منابع و گزارشات علمی موجود تمامی ماهیان متعلق به دو گروه ماهیان استخوانی و ماهیان غضروفی بوده که ۸۶۰ گونه ماهی متعلق به ۳۱ راسته و ۱۴۲ خانواده شناسایی شده‌اند. در این بین تعداد معدودی از جمله ماهیان حلوا سفید، یال اسبی و ساردین ماهیان، ماهی شوریده، سارم، سوکلا، فانوس ماهیان مورد بررسی تنوع ژنتیکی یا ژنتیک جمعیت قرار گرفته‌اند. از طرف دیگر از نظر پستانداران دریایی تعداد ۱۰ گونه دلفین و ۱۴ گونه نهنگ و یک گونه گاو دریایی شناسایی شده‌اند. در خصوص مارهای دریایی نیز تعداد ۹ گونه مار متعلق به ۶ جنس و ۲ زیر خانواده که تماماً از خانواده هیدروفیده می‌باشند، شناسایی شده‌اند. همچنین ۵ گونه لاک‌پشت دریایی از یک خانواده گزارش شده است. لازم به توضیح است که هیچ بررسی ژنتیکی قابل ذکری بر روی گونه های موجود از پستانداران دریایی و مارهای دریایی در آبهای خلیج فارس و دریای عمان انجام نشده و در خصوص لاک‌پشت های دریایی دو منطقه قشم و کیش در خلیج فارس مورد بررسی ژنتیکی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی: مهره داران دریایی، تنوع گونه ای، اکوسیستم ، خلیج فارس و دریای عمان

۱- مقدمه

در ابتدا بایستی اشاره نمود که گزارش موجود فاقد نمونه برداری های میدانی بوده و فقط با مروری بر منابع کتابخانه ای، گزارشات نهایی تحقیقاتی منتشره، کتب علمی داخلی و خارجی و ... از طرفی لیست مهره داران دریایی اعم از: ماهیان، پستانداران دریایی، لاکپشت های دریایی، مارهای دریایی و تهیه شده و از طرف دیگر مروری بر منابع علمی منتشره با تاکید بر مطالعات شناسایی گونه ای (اسدی و دهقانی، ۱۳۷۵؛ ولی نسب، ۱۳۹۲؛ نبوی و همکاران، ۱۳۸۹ و ...)، تنوع گونه ای، مطالعات ژنتیکی و مطالعات ژنتیک جمعیت ارائه شده اند. با توجه به افزایش روز افزون جمعیت دنیا و به دنبال آن نیاز بیشتر به مواد غذایی و منابع پروتئینی بسیاری از کشورها را بر آن داشت تا برای تامین مواد غذایی و اشتغال مردم به بهره برداری بیشتر از آبزیان خصوصا از منابع آبی آب های داخلی علاوه بر آب های دریاها و اقیانوس ها روی آورند. در این راستا با بررسی تمایزهای ژنتیکی، می توان ماهی ها را در سطح گونه، جمعیت و حتی افراد، شناسایی و جداسازی نمود، دورگه ها را تشخیص داد، تاریخچه تکاملی و پیدایش جغرافیایی جمعیت ها را بدست آورد، ذخایر متفاوت را شناسایی نمود و روندهای مهاجرتی آنها را واریسی کرد، اندازه مؤثر جمعیت را سنجید، نسبت ذخیره به همه جمعیت گونه را تخمین زد و واکنش ذخیره را به بهره برداری ارزیابی نمود

(Wirgin and Waldman, 1994; Ferguson *et al.*, 1995; Huey *et al.*, 2006; Pramuk *et al.*, 2007; Ilves and Taylor, 2009.)

نگهداری پایدار ذخیره، بستگی فراوانی به نگهداری از ذخایر ژنی آنها، نگهداری از گوناگونی ژنتیکی آنها و در نتیجه افزایش سازگاری آنها در آینده دارد (Milligan *et al.*, 1994). تمایز ژنتیکی را می توان به دو بخش جداگانه، ولی مکمل هم تقسیم نمود که هر یک باید جداگانه و متفاوت ارزیابی شوند (Bonin *et al.*, 2007). بخش نخست، گوناگونی کاربردی یا گزینشی که از سازگاری های فرگشتی به دلیل فشار گزینش طبیعی برآمده است و بخش دوم، میراث خنثی جمعیت، که در اثر نیروهای فرگشتی خنثی، مانند رانش ژنتیکی، جهش و مهاجرت پدید می آید. بنابراین بررسی های تمایز ژنتیکی برای مدیریت جوامع، در دو دسته جای می گیرند. از سوی دیگر، برخی پژوهشگران نوع خنثی تمایز ژنتیکی را مهم جلوه داده اند (Moritz, 1994). گزینش طبیعی که نیروی اصلی فرگشتی است و به وسیله داروین شناخته شد، نشان دهنده این است که ژنتیک این گنجایش را دارد که اگر از سوی عوامل طبیعت گزینش شده به نسل های پسین به ارث برسد. این شاید یکی از نیروهای عمده فرگشتی باشد و خواستگاه گوناگونی بالای فنوتیپی در طبیعت است. گزینش طبیعی می تواند در چندین راستا بروز کند و کاهنده یا نگهدارنده تفاوت های ژنتیکی باشد. برای آگاهی از ساختار جمعیت در طبیعت، بایستی همه این جنبه ها را در بررسی ها در نظر گرفت و بررسی ها را بر پایه آلل های متفاوت در جایگاه مشخص، که به عنوان نشانگر مولکولی یا ژنتیکی شناخته می شوند انجام داد (Allendorf *et al.*, 1987; Gavrillets, 2001). در مفهوم ساده و ابتدایی فرگشت، باور بر این است که هر گونه، روندهای فرگشتی ریز و درشتی را می گذراند که

به بیان تفاوت‌های معنی‌دار در سطح ویژگی‌های کروموزومی، ریخت‌شناختی، ساختاری، ساختار پروتئینی و ویژگی‌های ریختی و شمارشی که ممکن است تحت اثر ژن‌های چندگانه باشند، بیانجامد (Ayala and Keiger, 1980). سنجش‌های سنتی ریخت‌شناختی و شمارشی در کنار ژنتیک پیشرفته نوین برای بررسی تفاوت‌های میان گونه‌ای و درون گونه‌ای بسیاری از ماهیان بکار رفته است (Carvalho, 1993; Liu *et al*., 1999; Appleyard and Mather, 2002).

اهداف این مطالعه، جمع‌آوری اطلاعات موجود در زمینه شناسایی مهره‌داران آبزیان و گردآوری اطلاعات در زمینه تنوع و پراکنش آبزیان حاصل از پژوهش‌های قبلی به تفکیک ۳ اکوسیستم آبهای جنوب، آبهای داخلی و آبهای شمال مد نظر قرار داده شد.

۲-مرور پیشینه پژوهش

۲-۱-مه‌ره داران دریایی خلیج فارس و دریای عمان

منابع علمی در زمینه مه‌ره داران دریایی خلیج فارس و دریای عمان به شرح ذیل در دسترس می باشد:

۲-۱-۱- ماهیان خلیج فارس و دریای عمان

۲-۱-۱-۱- تنوع گونه ای

طبق گزارشات علمی اخیر، تقریباً حدود ۸۶۰ گونه ماهی در اکوسیستم خلیج فارس و دریای عمان وجود دارد که در جدول زیر به تفکیک در سطح راسته و خانواده نشان داده شده اند (جدول ۱). لازم به اشاره است که لیست کامل جدول گونه ها در گزارش دوم ارایه خواهند شد.

جدول ۱: رده بندی ماهیان خلیج فارس و دریای عمان با معرفی راسته و خانواده‌های آنها

	اسامی انگلیسی	اسامی فارسی
Superclass: Gnathostomata		آرواره داران
Class: Osteichthys		ماهیان استخوانی
Order: Anguilliformes		مار ماهی شکلان
1- Congridae	Congers, Conger eels	مار ماهیان بزرگ آب شور
2- MURAENESOCIDAE	Pike congers, False conger eels	درنده مار ماهیان
3- MURAENIDAE	Morays, Moray eels	مار ماهیان بی باله
4- OPHICHTHIDAE	Worm eels, Snake eels, Serpent eels	مار ماهیان حفار
Order: Atheriniformes		پهلوی نقره ای شکلان
1- ATHERINIDAE	Silversides, Sand smelt	گل آذین ماهیان، نقره فام ماهیان، پهلوی نقره ای ماهیان
Order: Aulopiformes		مارمولک شکلان
1- PARALEPIDIDAE	Baracudinas	کوتر ماهیان
2- SYNODONTIDAE	Lizardfishes	حسون ماهیان، کیجار ماهیان
Order: Batrachoidiformes		وزغ ماهی شکلان
1- BATRACHOIDIDAE	Toadfishes	وزغ ماهیان
Order: Beloniformes		منقار ماهی شکلان
1- BELONIDAE	Needlefishes	منقار ماهیان یا سوزن ماهیان
2- EXOCOETIDAE	Flyingfishes	پرنده ماهیان
3- HEMIRAMPHIDAE	Halfbeaks	نیم منقار ماهیان
Order: Beryciformes		شکم اره ماهی شکلان
1- HOLOCENTRIDAE	Soldierfishes, Squirrelfishes	سنجاب ماهیان، سرباز ماهیان
2-TRACHICHTHYIDAE	Slimeheads, Redfishes, Roughies	ماهیان سر لجنی، ماهیان قرمز دریایی

	اسامی انگلیسی	اسامی فارسی
Order: Clupeiformes		شگک ماهی شکلان
1- CHIROCENTRIDAE	Wolf herrings	خارو ماهیان
2- CLUPEIDAE	Sardines (Sardinellas), Shads (Gizzards shads), Herrings, Menhadens	شگک ماهیان، ساردین ماهیان
3- ENGRAULIDAE	Anchovies, Thryssas	موتو ماهیان، لچه ماهیان
4- PRISTIGASTERIDAE	Ilishas, Pellonas, Pristigasterids, Longfin herrings, Sawbelly herrings	شمسک ماهیان، شگک ماهیان باله دراز، شگک ماهیان شکم اره ای
Order: Cyprinodontiformes		کپور ماهیان دندانانی شکل
1- CYPRINODONTIDAE	Pupfishes, Zebrafishes	گورخر ماهیان، کپور ماهیان دندان دار
Order: Elopiformes		تارپون شکلان
1- ELOPIDAE	Tenpounders, Tarpons, Ladyfishes, Bigeyed herrings	شگک ماهیان چشم درشت
2- MEGALOPIDAE	Tarpons	تارپون ماهیان
Order: Gadiformes		چرب ماهی شکلان
1- BREGMACEROTIDAE	Codlets, Bregmacerotid codfishes	روغن ماهیان
Order: Gasterosteiformes		خار ماهی شکلان
1- PEGASIDAE	Seamouths	شب پره های دریایی
Order: Gonorynchiformes		
1- CHANIDAE	Milkfishes	خامه ماهیان
Order: Lampriformes		لامپری ماهی شکلان
1- VELIFERIDAE	Velifers	لامپری ماهیان
Order: Lophiiformes		قالب ماهی شکلان
1- ANTENNARIIDAE	Frog fishes, Angler fishes, Sea mice	قورباغه ماهیان، قالب ماهیان، موشهای دریایی
2- LOPHIIDAE	Goosefishes, Monkfishes, Anglerfishes	غاز ماهیان یا جن ماهیان، ماهیان راهب، قالب ماهیان
Order: Myctophiformes		فانوس ماهی شکلان
1- MYCTOPHIDAE	Lanternfishes	فانوس ماهیان
Order: Ophidiiformes		مارماهی شکلان اعماق
1- BYTHITIDAE	Brotulas, Viviparous brotulas	بروتولا ماهیان زنده زا
2- OPHIDIIDAE	Brotulas, Cusk eels	بروتولا مارماهی شکل (اعماق)
Order: Osmeriformes		
1- ALEPOCEPHALIDAE	Slickheads, Smoothheads	سر صاف ماهیان
Order: Perciformes		سوف ماهی شکلان

	اسامی انگلیسی	اسامی فارسی
1- ACANTHURIDAE	Surgeonfishes, Tangs	جراح ماهیان
2- ACROPOMATIDAE	Lanternbellies, Glowbellies, Temperate ocean bream	سیم ماهیان اقیانوسی مناطق معتدل، ماهیان شکم فانوسی، منور ماهیان
3- AMBASSIDAE	Glassfishes, Glassy	شیشه ماهیان
4- APOGONIDAE	Cardinalfishes	دهان لانه ماهیان، ماهیان نوزاد پرور دریایی
5- ARIOMMATIDAE	Ariomma, Ariommatids	آرین ماهیان
6- BLENNIIDAE	Blennies, Rockskippers, Fangblennies, Combtooth blennies, Scaleless blennies	بلنی ماهیان یا خیار ماهیان
7- CAESIONIDAE	Fusiliers, Fusilier fishes	سزیو ماهیان
8- CALLIONYMIDAE	Dragonets, Scotter blennies	بچه اژدها ماهیان
9- CAPROIDAE	Boarfishes	گراز ماهیان
10- CARANGIDAE	Jacks, Amberjacks, Pompanos, Trevallies, Scads, Queenfishes, runners	گیش ماهیان
11- CEPOLIDAE	Band fishes	نوار ماهیان
12- CHAETODONTIDAE	Butterfly fishes, Bannerfishes	پروانه ماهیان، پرچم ماهیان
13- CHAMPSODONTIDAE	Gapers, Benttooths	خمیازه کش ماهیان
14- CIRRHITIDAE	Hawkfishes	صیاد ماهیان، شاهین ماهیان
15- CORYPHAENIDAE	Dolphinfishes	گالیت ماهیان، دلفین ماهیان
16- DREPANIDAE	Sicklefishes	عروس ماهیان، داس ماهیان
17- ECHENEIDAE	Remoras, Suckerfishes	چسبک ماهیان
18- EPHIPPIDAE	Batfishes, Orbfishes, Spadefishes, Scats	شنگ ماهیان، خفاش ماهیان، گرد ماهیان
19- GEMPYLIDAE	Snake mackerels	ماکرلهای ماری شکل
20- GERREIDAE	Silver biddies, Mojarras	چغوک ماهیان، جاشره ماهیان
21- GOBIIDAE	Gobies, Shrimpgobies, Prawngobies, Coralgobies, Dwarf gobies, Mudskipper, Mudhopper	گاوماهیان (گوبی) میگوی، گوبی مرجانی، گوبی کوتوله، گل خورک
22- HAEMULIDAE	Grunts, Sweetlips, Rubberlips, Hotlips	سنگسر ماهیان
23- ISTIOPHORIDAE	Sailfishes, Billfishes, Spearfishes, Marlins	بادبان ماهیان، نیزه ماهیان (مارلین ها)
24- KYPHOSIDAE	Sea chubs	چرم باله ماهیان

	اسامی انگلیسی	اسامی فارسی
25- LABRIDAE	Wrasses, Rainbow fishes, Tuskfishes, Hogfishes	زمرد ماهیان، رنگین کمان ماهیان
26- LACTARIIDAE	False trevallies	گیش ماهیان کاذب
27- LEIOGNATHIDAE	Toothponies, Ponyfishes, Slipmouths	فروکو ماهیان دهان کشویی، پنجزاری ماهیان
28- LETHRINIDAE	Large eye breams, Pigface breams, Emperors, Scavengers, Barefaces	شهری ماهیان، شعری ماهیان
29- LOBOTIDAE	Tripletails, Flashers	سه دم ماهیان
30- LUTJANIDAE	Jobfishes, Snappers	سرخو ماهیان
31- MENIDAE	Moonfishes	ماه ماهیان
32- MICRODESMIDAE	Wormfishes, Dartfishes	ماهیان کرمی شکل، دارت ماهیان
33- ONODACTYLIDAE	Moonyfishes, Fingerfishes, Silver angelfishes, Diamondfishes	مونو ماهیان، فرشته ماهیان نقره‌ای
34- MUGILIDAE	Mulletts	کفال ماهیان
35- MULLIDAE	Goatfishes	بز ماهیان
36- NEMIPTERIDAE	Dwarf monocle breams, Monocle breams, Threadfin breams, Whiptail breams, Butterfly breams	گوازیم ماهیان، دم نخ دار ماهیان
37- NOMEIDAE	Sheferdfishes, Driftfishes, Man-of-war fishes	چوپان ماهیان، موج ماهیان
38- OPISTHOGNATHIDAE	Jawfishes, Smilers	آرواره ماهیان
39- PENTACEROTIDAE	Armorheads, Boarfishes	ماهیان سرزرهی
40- PINGUIPEDIDAE	Sandperches, Grubfishes	سوفهای سنگی، شبه کفال ماهیان
41- POLYNEMIDAE	Threadfins	راشگو ماهیان
42- POMACANTHIDAE	Anglefishes	فرشته ماهیان، هاماد ماهیان
43- POMACENTRIDAE	Damsel fishes, Demoiselle, Clownfishes, Sergeant majors, Anemonefishes	دوشیزه ماهیان، دلکک ماهیان، درجه دار ماهیان، شقلیق ماهیان
44- PRIACANTHIDAE	Big-eyes, Bulls-eyes, Glasseyes, Catalufas	ماهیان چشم درشت، ماهیان چشم شیشه ای، تی بر ماهیان یا ماهیان حوض دریا
45- PSEUDOCROMIDAE	Dottybacks	ماهیان پشت خالدار (نتون ها)
46- RACHYCENTRIDAE	Cobia	سو کلا ماهیان

	اسامی انگلیسی	اسامی فارسی
47- SCARIDAE	Parrotfishes	طوطی ماهیان
48- SCATOPHAGIDAE	Scats	زروک ماهیان، اسکات ها
49- SCIAENIDAE	Drums, Croakers, Meagres, Weakfishes	شوریده ماهیان، مشکو ماهیان، طبال ماهیان
50- SCOMBRIDAE	Mackerels, Tunas, Bonitos	ماکرل ماهیان، تون ماهیان (شامل شبه تون ماهیان)
51- SERRANIDAE	Groupers, Seabasses, Fairy basslets, Goldies, Hinds, Rockcod, Coralcods	هامور ماهیان، گرگ دریایی
52- SIGANIDAE	Rabbitfishes, Spinefeet	صافی ماهیان، خرگوش ماهیان
53- SILLAGINIDAE	Smelt, whittings, Sillagos	شورت ماهیان
54- SPARIDAE	Seabreams, Soldierbreams, Salemas, Hottentots, Pandoras, Porgies, Sparids, Stumpnose	شانک ماهیان، سیم ماهیان دریایی
55- SPHYRAENIDAE	Barracudas	کوتر ماهیان
56- STROMATEIDAE	Butterfishes, Harvestfishes, Rudderfishes, Pomfrets, Fiatolas	حلوا ماهیان، لغزنده ماهیان، رادار ماهیان
57- TERAPONTIDAE	Grunters, Tigerperches	یلی ماهیان، زوزه کش ماهیان
58- TRICHIURIDAE	Cutlassfishes, Hairtails	یال اسبی ماهیان، قمه ماهیان
59- TRICHONOTIDAE	Sand divers, Sand eels	مار ماهیان شنی، مار ماهیان بزرگ باله شکمی
60- TRIPTERYGIIDAE	Threefin blennies, Triplefins	سه باله ماهیان، بلنی ماهیان سه باله
61- URANOSCOPIDAE	Stargazer	اورانوس ماهی
62- XENISTHMIDAE	Wriggler	خم ماهیان
63- XIPHIIDAE	Swordfishes	شمشیر ماهیان
Order: Pleuronectiformes		کفشک ماهی شکلان
1- BOTHIDAE	Lefteye flounders, Turbots	کفشک ماهیان چپ گرد
2- CITHARIDAE	Cithartids, Lyre flatfishes	کفشک ماهیان بریطی
3- CYNOGLOSSIDAE	Tonguesoles, Tonguefishes	کفشک ماهیان زبان گاوی
4- PARALICHTHYIDAE	Shortfin flounders, Largetooth flounder	کفشک ماهیان کوتاه باله، کفشک ماهیان بزرگ دندان (از کفشک ماهیان چپ گرد)
5- PSETTODIDAE	Indian halibuts, Psettodids, Spiny turbots	کفشک ماهیان تیز دندان
6- SOLEIDAE	Soles	کفشک ماهیان راست شناگر(گرد)

	اسامی انگلیسی	اسامی فارسی
Order: Scorpaeniformes		عقرب ماهی شکلان
1- APISTIDAE	Wasp scorpionfishes	عقرب ماهیان زنبوری
2- DACTYLOPTERIDAE	Flying (Helmet) gurnards	ماهیان بالدار، سرگنده ماهیان
3- PLATYCEPHALIDAE	Flatheads	سر پهن ماهیان، زمین کن ماهیان
4- SCORPAENIDAE	Scorpionfishes, Rockfishes, Firefishes, Turkeyfishes, Lionfishes, Stingfishes, Goblinfishes	عقرب ماهیان، صخره ماهیان، آتش ماهیان، خروس ماهیان، شیر ماهیان، گزنده ماهیان
5- SYNANCEIIDAE	Stonefishes, Stingfishes	سنگ ماهیان، گزنده ماهیان
6- TETRAROGIDAE	Waspfishes	زنبور ماهیان
7- TRIGLIDAE	Gurnards, Searobins	خروسک ماهیان
Order: Siluriformes		گره ماهی شکلان
1- ARIIDAE	Sea catfishes	گره ماهیان دریایی
2- PLOTOSIDAE	Eeltail catfishes, Stinging catfishes, Coral reefs catfishes, Eel barbels	گره ماهیان دم ماری، گرزک ماهیان
Order: Stomiiformes		اژدها ماهی شکلان
1- GONOSTOMATIDAE	Bristelmouths	ماهیان دهان مودار
2- PHOSICHTHYIDAE	Lightfishes, Lighthousefishes	نور ماهیان
3- STOMIIDAE	Dragonfishes, Viperfishes	اژدها ماهیان، افعی ماهیان
Order: Syngnathiformes		سوزن ماهی شکلان
1- CENTRISCIDAE	Spinefishes, Shrimpfishes, Razorfishes	خار ماهیان، میگو ماهیان، تیغ ماهیان
2- FISTULARIIDAE	Cornetfishes, Flutemouths	ماهیان دهان شیپوری، شیپور ماهیان، لب لوله ماهیان
3- SYNGNATHIDAE	Pipefishes, Seahorses	نی ماهیان، لوله ماهیان یا اسبک ماهیان دریایی
Order: Tetraodontiformes		چهار دندان ماهی شکلان
1- BALISTIDAE	Triggerfishes, Picassofishes	فربیا ماهیان، ماشه ماهیان، پیکاسو ماهیان
2- DIODONTIDAE	Porcupinefishes, Burrfishes	خار پشت (جوجه تیغی) ماهیان
3- MOLIDAE	Ocean sunfishes, Headfishes, Molas	خورشید ماهیان
4- MONACANTHIDAE	Filefishes, Unicorns, Leatherjackets	تک خار ماهیان، تک شاخ ماهیان، سوهان ماهیان
5- OSTRACIIDAE	Trunkfishes, Boxfishes, Cowfishes	صندوق ماهیان

	اسامی انگلیسی	اسامی فارسی
6- TETRAODONTIDAE	Puffers, Blowfishes, Globefishes, Swellfishes, Blaasops	بادکنک ماهیان
7- TRIACANTHIDAE	Triplespines, Tripodfishes, Spikefishes	سه خاره ماهیان
Class: Chondrichthyes		ماهیان غضروفی
Order: Carcharhiniformes		کوسه ماهی شکلان درنده
1- CARCHARHINIDAE	Requiem sharks	کوسه وحشی
2- HEMIGALEIDAE	Weasel sharks, Hooktooth sharks, Snaggletooth sharks	راسو کوسه ها، کوسه ماهیان مرموز، کوسه ماهیان دندان قلابی
3- SPHYRNIDAE	Hammerhead sharks, Winghead sharks, Scoop-head sharks, Bonnet-head sharks	کوسه ماهیان سرچکشی
4- TRIAKIDAE	Hound sharks, Smooth dog fishes, Smooth hounds, Topes, Whisky sharks	سگ کوسه ها، سگ ماهیان
Order: Lamniformes		ماکرل کوسه شکلان
1- ALOPIIDAE	Thresher shark	کوسه ماهی شکلان ماکرل، کوسه ماهیان دم دراز
2- LAMNIDAE	Whitesharks, Mackerel sharks	کوسه ماهیان سفید، ماکرل کوسه ها
3- ODONTASPIDIDAE	Sand sharks, Sandtiger sharks, Goblin sharks, Ragged tooth sharks	کوسه ماهیان شنی، کوسه های ببری
Order: Orectolobiformes		کوسه ماهی شکلان فرشی
1- GINGLYMOSTOMATIDAE	Nursesharks	کوسه پرستار
2- HEMISCYLLIIDAE	Bamboo sharks, Long tail carpetsharks	کوسه ماهیان خیزرانی، گربه کوسه ماهیان
3- RHINCODONTIDAE	Whale sharks	کر کوسه ماهیان
4- STEGOSTOMATIDAE	Zebra sharks, Variegated shark	کوسه ماهیان عمقی، کوسه ماهیان گورخری
Order: Pristiformes		اره ماهی شکلان
1- PRISTIDAE	Sawfishes	اره ماهیان
Order: Rajiformes		سپر ماهی شکلان
1- DASYATIDAE	Stingrays, Whiprays, Fantail rays	پو ماهیان، سپر ماهیان شلاقی، سپر ماهیان گزنده دم
2- GYMNURIDAE	Butterfly rays	سپر ماهیان پروانه ای
3- MYLIOBATIDAE	Manta rays, Eagle rays, Devil rays, Flapnose rays, Cownose rays	رامک ماهیان، سپر ماهیان سر عقابی، سفره ماهیان دو پوزه، سپر ماهیان پوزه گاوی

	اسامی انگلیسی	اسامی فارسی
4- RAJIDAE	Skates, Rays	سفره ماهیان، سپر ماهیان، لقمه ماهیان
5- RHINOBATIDAE	Guitarfishes, Shovelnose rays	گیتار ماهیلن، سوس ماهیان، سپر ماهیان پوزه پارویی
Order: Squaliformes		سگ کوسه ماهی شکلان
1- ECHINORHINIDAE	Bramble (Spiny) sharks	کوسه ماهیان خاردار
Order: Torpediniformes		سپر ماهی شکلان برقدار
1- NARCINIDAE	Numbfishes, Electric rays	سفره ماهیان الکتریکی بی حس کننده
2- TORPEDINIDAE	Electric rays, Torpedo electric rays, Torpedo rays, Torpedoes	سفره ماهیان الکتریکی، اژدر ماهیان

۲-۱-۱-۲- مروری بر مطالعات انجام شده تنوع ژنتیکی ماهیان خلیج فارس و دریای عمان

An و همکاران (۲۰۱۰) برای کمک به حفاظت و مدیریت بهتر جمعیت ماهی یال اسبی سربزرگ^۱ اقدام به جداسازی و مشخص نمودن ۱۰ جایگاه ریزماهوره با استفاده روش غنی سازی بر پایه مغناطیسی / ضبط بیوتین نمودند. برای مشخص کردن هر جایگاه، ژنوتیپ ۳۰ نمونه از جمعیت ماهی یال اسبی سربزرگ طبیعی در آب های ساحلی جزیره ججو کره تعیین شد. همه جایگاه ها به جز دو جایگاه KTh9B و KTh22A با میانگین ۱۴/۳ آلل در هر لوکوس چند شکل بودند. میانگین هتروزیگوسیتی مشاهده شده و مورد انتظار به ترتیب ۰/۸۲ و ۰/۸۲ بود. انحراف قابل توجهی از تعادل هاردی-واینبرگ در سه جایگاه KTh6B، KTh10 و KTh16 مشاهده شد. نتایج تحقیق این گروه و تنوع بالا نشان می دهد که این ریزماهوره ها می توانند برای مطالعات ژنتیک جمعیت مفید باشند.

Yang و همکاران (۲۰۰۷) به منظور فراهم سازی ابزار مطالعه تنوع ژنتیکی و ساختار جمعیت ماهی یال اسبی سربزرگ ۱۰ جایگاه ریزماهوره ای را مشخص نمودند. میانگین تعداد آلل ها ۱۳/۲ در هر لوکوس بود. هتروزیگوسیتی مورد انتظار ۰/۸۴ و مشاهده شده ۰/۷۱ محاسبه شد. در میان ۱۰ جایگاه، هشت جایگاه دارای تعادل هاردی-واینبرگ بودند. این گروه معتقدند که اولین سری جایگاه های ریزماهوره ای را برای مطالعات ژنتیکی جمعیت ماهی یال اسبی فراهم نموده اند.

همچنین Bi همکاران (۲۰۰۹) ۱۲ جایگاه ریزماهوره چند شکل را از ۲۶ نمونه ای ماهی یال اسبی سربزرگ که در چین مورد مطالعه قرار داده بودند گزارش کردند. در مطالعه ایشان میانگین هتروزیگوسیتی مشاهده شده ۰/۶۱ و مورد انتظار ۰/۵۹ بود. تعداد آلل ها در یک لوکوس بین ۲ تا ۹ بود. فقط دو جایگاه مورد مطالعه ایشان از تعادل هاردی-واینبرگ انحراف داشت. این گروه معتقد است جایگاه های ریزماهوره ای که گزارش نموده اند

¹ *Trichiurus lepturus*

ابزار قدرتمندی جهت مطالعات ساختار ژنتیکی جمعیت، تاریخچه جمعیت و حفاظت از گونه یال اسبی سر بزرگ فراهم می‌باشد.

برای مقایسه باید اشاره نمود که در سال ۲۰۰۶ Chakraborty و Iwatsuki، به منظور بررسی تنوع ژنتیکی بین جمعیت‌های ماهی یال اسبی سر بزرگ در غرب اقیانوس اطلس و آب‌های اقیانوس آرام و هند از ژن 16SrRNA استفاده نمودند. طول قطعه ژن استخراج شده ۵۰۹ جفت باز بود. در مجموع ۲۸ هاپلوتیپ مشخص و ثبت گردید. آنالیزهای فیلوژنیک با استفاده از متدهای میان‌ترین، حداکثر تشابه و الگوریتم بیزین نشان دادند که نمونه‌های صید شده از هندو-آرام و سواحل غربی اقیانوس اطلس همگی در یک خط قرار دارند و مشخصاً گونه *Trichiurus lepturus* هستند ولی نمونه‌های صید شده از سواحل غربی آفریقا همانگونه که مطالعات مورفولوژیک پیشین و نتایج این مطالعه ژنتیکی نشان داد احتمالاً یک گونه جدا باشد.

Hsu و همکاران (۲۰۰۷) برای تعیین تنوع ژنتیکی ماهی یال اسبی سر بزرگ در آب‌های تایوان از ژن ستوکروم b استفاده نمودند. قطعه ژن استخراجی این گروه از ۹۹ نمونه صید شده از ۸ منطقه ۶۳۶ جفت باز بود و مجموعاً ۸۲ هاپلوتیپ مجزا شناسایی شد. استفاده از متدهای میان‌ترین و پیوند همجوار مشخص ساخت که تنوع ژنتیکی بالایی بین مناطق صید نمونه‌های وجود دارد که این گروه معتقد است به دلیل شرایط تخم‌ریزی متفاوت می‌باشد. Hsu و همکاران (۲۰۰۹) ساختار جمعیت ۳ گونه از جنس *Trichiurus* را بر اساس ژن‌های سیتوکروم b، 16SrRNA و سیتوکروم اکسیداز I (COI) در آب‌های تایوان بررسی نمودند. هر دو متد میان‌ترین و پیوند همجوار سه شاخه با ارزش ۱۰۰ درصد را مشخص نمودند. ایشان بر اساس مطالعات خویش ۳ گونه *Trichiurus japonicus*، *Trichiurus lepturus* و *Trichiurus sp.* را شناسایی نمودند. این مطالعه همچنین پیشنهاد نمود که نمونه‌هایی که در مطالعات پیشین از منطقه هندو-آرام تحت *Trichiurus lepturus* شناسایی شده بود گونه جدیدی به نام *Trichiurus sp.* می‌باشد. این گروه همچنین عنوان نمودند که این سه گونه در طی دوره میوسن از یکدیگر جدا شده‌اند. سو و همکاران معتقدند که بر اساس الگوی فیلو جغرافیایی mtDNA حوادث مهمی که منجر به گونه‌زایی و نوع ساختار گونه‌های *Trichiurus* شده‌اند شامل: گرم شدن زمین در اطراف ژاپن در اواسط میوسن، فراجوشی آب سرد نزدیک به دماغه جنوب آفریقا، مجمع‌الجزایر غرب اقیانوس آرام، سواحل جنوب شرقی تایوان، دوره‌های یخبندان، باریکه پاناما، ۲۵۰۰ کیلومتر از آب‌های عمیق جدا کننده غرب و شرق اقیانوس اطلس و جریان آب شیرین از آمازون بوده است.

در سال ۲۰۰۶، Chakraborty و Iwatsuki به منظور بررسی تنوع ژنتیکی بین جمعیت‌های ماهی یال اسبی سر بزرگ در غرب اقیانوس اطلس و آب‌های اقیانوس آرام و هند از ژن 16SrRNA استفاده نمودند. طول قطعه ژن استخراج شده ۵۰۹ جفت باز بود که از طول قطعه استخراج شده در این مطالعه (۴۵۳) ۵۶ نوکلئوتید بیشتر بود. ایشان همچنین در مجموع ۲۸ هاپلوتیپ مشخص و ثبت نمودند. یکی از دلایل بیشتر بودن تعداد هاپلوتیپ‌ها در مطالعه Chakraborty و Iwatsuki نسبت به مطالعه حاضر با ۴ هاپلوتیپ ثبت شده می‌تواند منطقه جغرافیایی مورد مطالعه

وسیع تر و اقلیم های متفاوت باشد. همچنین Hsu و همکاران (۲۰۰۷) برای تعیین تنوع ژنتیکی ماهی یال اسبی سر بزرگ در آب های تایوان از ژن ستوکروم b استفاده نمودند. قطعه ژن استخراجی این گروه از ۹۹ نمونه صید شده از ۸ منطقه ۶۳۶ جفت باز بود و مجموعاً ۸۲ هاپلوتیپ مجزا شناسایی شد. Hsu و همکاران در سال ۲۰۰۹ نیز ساختار جمعیت ۳ گونه از جنس *Trichiurus* را بر اساس ژن های سیتوکروم b، 16SrRNA و سیتوکروم اکسیداز I (COI) در آب های تایوان بررسی نمودند. هر دو متد میانبرترین و پیوند همجوار سه شاخه با ارزش ۱۰۰ درصد را مشخص نمودند. ایشان بر اساس مطاعات خویش ۳ گونه *Trichiurus japonicus*، *Trichiurus lepturus* و *Trichiurus sp.* را شناسایی نمودند. این مطالعات ارزش توالی یابی ژن های میتوکندری را برای جداسازی گونه های یک جنس و یا جمعیت های یک گونه با مسافت جغرافیایی زیاد را مشخص می سازند.

در بررسی اسفندیاری (۱۳۹۵) در مقایسه درخت واره های به دست آمده بر پایه ویژگی های ریخت شناختی با بررسی های ملکولی، الگوهای متفاوتی از دسته بندی دیده شد که قابل انطباق با هم نبودند.

بر پایه معیار فاصله و شباهت ژنتیکی (Nei et al, 1979) بیشترین شباهت ژنتیکی (۰/۶۰۹) و کمترین فاصله ژنتیکی (۰/۴۹۵) بین نمونه های آب های بوشهر و غرب تنگه هرمز برآورد گردید که از نظر جغرافیایی نیز به هم نزدیکتر هستند. همچنین کمترین شباهت (۰/۳) و بیشترین فاصله ژنتیکی (۱/۲۰۵) بین نمونه های به دست آمده از آب های بوشهر و شرق تنگه هرمز مشاهده گردید که فاصله جغرافیایی زیادی دارند در حالی که ریسی عزیزی و همکاران (۱۳۹۲) بر اساس مقایسه توالی ژن سیتوکروم b باربوس ماهیان جنوب کشور به منظور بررسی توانستند گونه های مخلف این ماهیان را شناسایی نمایند. ولی کلنگی میاندره و همکاران (۱۳۹۳) به منظور ارزیابی تنوع ژنتیکی ماهی سفید *Rutilus kutum* از ژن سیتوکروم b استفاده کردند و با وجود شناسایی ۶ هاپلوتیپ، مانند تحقیق حاضر فاصله ژنتیکی خیلی کمی بین نمونه های مورد بررسی مشاهده نمودند.

ریسی عزیزی و همکاران (۱۳۹۲) به منظور بررسی روابط فیلوژنی شش گونه از ماهیان جنوب کشور شامل *Schizothorax zarudnyi* و *Schizothorax altidorsalis* و *Mesopotamichthys sharpeyi* و *B. subquinciatus* و *B. B. xanthopterus* و *Luciobrbus esocinus* در مناطق چاه نیمه های سیستان و رودخانه کارون ژن سیتوکروم b را مورد بررسی و توالی یابی قرار دادند. نتایج بدست آمده از تحقیق این گروه نشان داد که دو گونه *zarudnyi* و *Schizothorax altidorsalis* در ارتباط نزدیک با هم (گروه های خواهری) و هم گروه با گونه *Mesopotamichthys sharpeyi* می باشند. همچنین بر اساس مقایسه توالی ژن سیتوکروم b گونه های باربوس در سراسر جهان مشخص شد که تمامی گونه های خانواده باربوس ماهیان در چنگال جداگانه ای دسته بندی می شوند. این محققان نتیجه گرفتند که دگرگونی و تغییرات ایجاد شده در گونه های داخل ایران در طی سالیان طولانی و مستقل از سایر مناطق دیگر جهان اتفاق افتاده است.

مطالعه قدسی و همکاران (۱۳۹۰) روی ماهی کفال طلایی^۱ مانند مطالعه حاضر تمایز ژنتیکی بارزی را میان مناطق از طریق شاخص‌های Rst، Fst و آنالیز واریانس مولکولی نشان نداد و میزان نسبتاً بالایی از جریان ژنی نیز بین جمعیت‌ها مشاهده نمودند. یکی از دلایل این نتایج می‌تواند مهاجرت ماهیان بین جمعیت‌ها باشد.

شادی (۱۳۹۱) با صید ۱۷۵ نمونه از ۵ ایستگاه در ناحیه شمال خلیج فارس، ساختار جمعیتی ماهی شورت^۲ را با استفاده از روش‌های ریخت‌سنجی، ریزماهواره‌ها و تعیین توالی ژن 16SrRNA مورد مطالعه قرار داد. در بررسی وی روشن شد که نمونه‌ها از دیدگاه ریخت‌سنجی دارای ضریب تغییرات پایین و یا به عبارتی دارای اختلافات درون جمعیتی کمی می‌باشند، ولی آنالیزهای واریانس تک متغیره (ANOVA)، نشان دادند که جدای از طول کل و استاندارد، همه ویژگی‌های ریخت‌سنجی بررسی شده دارای اختلاف بسیار معنی‌داری بین مناطق مختلف هستند ایشان برای بررسی‌های ریزماهواره‌ای از ۵ جفت آغازگر استفاده نمودند و مشخص شد میانگین شمار آلل به ازای جمعیت ۷/۴۴ بود و همچنین شمار آللی به ازای جایگاه آللی ۱۷-۶ آلل با میانگین ۱۰/۶ بود وی علت کم بودن آلل‌ها را اندازه کوچک نمونه، تخریب زیستگاهی و یا جریان ژنی بالا و برون زادآوری دانست. در مطالعه ایشان میانگین هتروزیگوسیتی مشاهده شده و مورد انتظار در بین جمعیت‌های پنجگانه بررسی شده به ترتیب ۰/۳۴ و ۰/۷۳ بود. بالا بودن دامنه هتروزیگوسیتی مورد انتظار بیانگر سطوح بالای تنوع ژنتیکی این گونه در مناطق مختلف نمونه‌برداری می‌باشد. در تعیین توالی ژن 16SrRNA مجموعاً ۱۰ هاپلوتایپ شناسایی و ثبت شد. نتایج بررسی‌های شادی نشان داد توالی‌های بدست آمده دارای همپوشانی کامل با برخی گونه‌های هم خانواده می‌باشند، ولی هیچ یک از توالی‌ها همسانی کاملی با دیگر گونه‌ها نشان نداد و هر گروه از هاپلوتایپ‌های به ثبت رسیده با گونه ای از این خانواده بیشترین نزدیکی را نشان داد (بیشینه ۹۴٪). این نتایج می‌تواند نشان دهنده این باشد که شورت ماهیان موجود در خلیج فارس، احتمالاً از یک گونه نیستند و متعلق به گونه‌های مختلفی هستند.

خالدی و همکاران (۱۳۹۱) ساختار ژنتیکی جمعیت ماهی راشگو معمولی^۳ در سواحل شمالی خلیج فارس و دریای عمان را با جمع‌آوری ۴۱ نمونه از چهار منطقه از آبهای خوزستان، بوشهر، بندرعباس و سیستان و بلوچستان با روش تعیین توالی ژن 28SrRNA مورد بررسی قرار دادند. این محققان پس از تعیین توالی و هم‌ترازی توالی‌ها، آنالیزها را توسط بسته‌های نرم‌افزاری Dnasp، Arlequin و MEGA انجام دادند و بیشترین و کمترین تعداد و تنوع هاپلوتیپی و نوکلئوتیدی را به ترتیب در جمعیت بندرعباس و بوشهر مشاهده نمودند. بیشترین فاصله ژنتیکی بین جمعیت بوشهر و بندرعباس (۰/۲۹) و کمترین بین بوشهر و چابهار (صفر) مشاهده شد. واگرایی جمعیتی بین جمعیت‌های خوزستان و چابهار بیشترین مقدار بود (۰/۷۱) و بین جمعیت‌های بوشهر و چابهار کمترین مقدار (۰/۵۰) بدست آورده شد. فراوانی هاپلوتیپ‌ها بین جمعیت‌های

^۱ *Liza aurata*

^۲ *Sillago sihama*

^۳ *Eleutheronema tetradactylum*

بوشهر و بندرعباس (۱۲/۳۷)، همچنین بوشهر و خوزستان (۷/۹۴) معنی دار بود. بر اساس تجزیه و تحلیل های حاصل از تحقیق این گروه می توان عنوان نمود که جمعیت بوشهر از جمعیت های قدیمی محسوب می شود لذا به ثبات ژنتیکی رسیده است اما در دیگر جمعیت ها پویایی و ارتباط ژنتیکی درون و میان جمعیتی قابل قبولی دیده می شود.

عابدی و همکاران (۱۳۹۰) ساختار ژنتیکی جمعیت های ماهی قباد^۱ در سواحل شمالی خلیج فارس را با استفاده از پنج جفت نشانگر ریزماهواره بررسی کردند. در این مطالعه از ۱۶۰ نمونه ماهی قباد جهت تعیین اختلاف ژنتیکی استفاده گردید. در مطالعه ایشان همه پنج جایگاه در هر چهار جمعیت چند شکل بودند. تمامی جایگاه های ژنی مورد بررسی در هر چهار جمعیت در این مطالعه خارج از تعادل هاردی - واینبرگ بودند. برای تخمین ساختار ذخایر و اختلاف ژنتیکی شاخص F_{st} اندازه گیری گردید. بر اساس آزمون AMOVA، اختلاف درون جمعیت ها ۹۷٪، اختلاف بین جمعیت ها ۲٪ و اختلاف بین مناطق ۱٪ محاسبه گردید که اختلاف کمی را میان جمعیت ها نشان داد. نتایج مطالعه آنها نشان می دهد که احتمالاً یک جمعیت از ماهی قباد در ایستگاه های نمونه برداری شده وجود دارد.

ماهی شیر^۲ به عنوان یک گونه در معرض خطر در خلیج فارس به شمار نمی آید اما مطالعات اخیر کاهش جمعیت این ماهی را نشان داده که نیازمند استراتژی های مدیریت ژنتیکی می باشد. بدین ترتیب ارزیابی تمایز ژنتیکی در درون و مابین جمعیت های وحشی ماهی شیر با استفاده از ۵ مارکر میکروستلایت انجام پذیرفت. بررسی ساختار جمعیتی و واگرایی ژنتیکی با استفاده از ۵۰ نمونه از هر ایستگاه (بندرلنگه، بندردیر، بوشهر و آبادان) در سواحل شمالی خلیج فارس انجام گردید. نتایج یک ذخیره ژنتیکی با جریان ژنی کافی را میان چهار ایستگاه مورد بررسی نشان داد. نتایج حاکی از تک ذخیره ای بودن این منبع ارزشمند در منطقه مورد بررسی بوده و نیازمند یک مدیریت مشترک میان مناطق برای بهره برداری بلند مدت از این ذخیره مهم می باشد (Abedi et al., 2012).

ماهی هوور^۳ متعلق به خانواده Scombridae گونه ای مهم از نظر اکولوژیک و اقتصادی می باشد. در این تحقیق بررسی ژنتیک جمعیت ماهی هوور با استفاده از منطقه D-Loop ژنوم میتوکندریایی از طریق واکنش HRM-Real Time PCR انجام گردید. ۶۰ نمونه از باله پشتی ماهی هوور از دو منطقه چابهار و جاسک در دریای عمان جمع آوری و پس از استخراج DNA نمونه ها واکنش HRM-Real Time PCR با استفاده از رنگ ۹ SYTO بمنظور دسته بندی نمونه ها انجام پذیرفت. با استفاده از آنالیز HRMA ۱۶ گروه برای آبهای جاسک و چابهار مشخص گردید سپس نمونه های منتخب گروه ها با انجام PCR مجدد تعیین توالی شدند. نتایج بدست آمده از تعیین توالی با توالی های موجود در بانک ژنی NCBI مقایسه گردیده و جنس و گونه ماهی هوور شناسایی گردید. آنالیز

¹ *Scomberomorus guttatus*

² *Scomberomorus commerson*

³ *Thunnus tonggol*

ژنوم میتوکندریایی یک ذخیره تک (Panmictic stock structure) از این ماهی را در دو منطقه مورد بررسی در دریای عمان نشان داد. شاخص ژنتیک جمعیت $F_{ST}=0.180.18$ ، $P=0.0303$ تمایز ژنتیکی معنی داری را در دو منطقه نشان نداد (Mansourkiaei et al., 2015). *Rachycentron canadum*.

شناسایی جمعیت ماهیان با ارزشی از جمله ماهی سوکلا در آبهای کشور، نه فقط در راستای حفظ ذخایر اهمیت دارد، بلکه این اطلاعات را هکارهای مناسبی را در ارتباط با تکثیر و پرورش و همچنین بازسازی ذخایر این گونه به محققین ارائه می نماید. لیکن تنها مطالعه مولکولی این گونه در کشور، پژوهشی است که توسط سالاری علی آبادی و همکاران (۱۳۸۷) به روش ریزماهواره در آبهای استان های سیستان و بلوچستان، هرمزگان و بوشهر انجام گردیده است.

سالاری علی آبادی (۱۳۸۷) تنوع ژنتیکی جمعیت های ماهی سوکلا *Rachycentron canadum* را با استفاده از ۱۰ جفت پرایمر ریزماهواره در سواحل شمالی خلیج فارس و دریای عمان شامل مناطق بوشهر، بندر دیر در استان بوشهر، بندرلنگه و بندرعباس در استان هرمزگان، و پزم و بریس در استان سیستان و بلوچستان مورد بررسی قرار دادند. نتایج این بررسی نشان داد که میانگین تعداد آللی مشاهده شده و مؤثر به ترتیب ۱۲/۳۵۷ و ۸/۳۱۹ و همچنین میانگین هتروزیگوسیتی مشاهده شده و مورد انتظار به ترتیب ۰/۶۵۵ و ۰/۸۷۴ می باشد. بر اساس آزمون AMOVA حداکثر F_{st} ۰/۶۳ و بیشترین فاصله ژنتیکی ۰/۸۱۵ در نمونه های متعلق به مناطق دیر و بریس مشاهده شد. این گروه نتیجه گرفتند که ماهی سوکلا در مناطق مختلف نمونه برداری در خلیج فارس و دریای عمان حداقل دارای ۳ جمعیت مجزا در ناحیه بوشهر، هرمزگان و چابهار است.

طبق مطالعات طلا و همکاران (۱۳۹۰) به طور کلی عدم تنوع ژنتیکی و یا کاهش قابل توجه آن بین ماهیان، در مناطقی که امکان مهاجرت و جابجایی آنها از منطقه ای به منطقه دیگر (جریان ژنی) وجود دارد، گزارش گردیده است. ماهی سوکلا نیز که ماهی مهاجر است، به دلیل عدم وجود موانع فیزیکی و زیستی می تواند در سرتاسر خلیج فارس و دریای عمان مهاجرت نماید. بر این اساس، عدم مشاهده پلی مورفیسم در جمعیت ماهی سوکلا آبهای شمالی خلیج فارس و دریای عمان در پژوهش حاضر، ممکن است دور از واقعیت نباشد. بدیهی است استفاده از سایر نواحی ژنی و تعداد نمونه ها و آنزیم های بیشتر می تواند نتایج دقیق تری را نشان دهد.

سایر مطالعات مولکولی این گونه نیز محدود به سه پژوهش می باشد که دو پژوهش توسط Prutt و همکاران (۲۰۰۵) و Renshaw (۲۰۰۵) به روش ریزماهواره و همچنین Liu (۲۰۰۵) به روش RAPD و RFLP انجام گردیده است

طبق مطالعه Zolgharnian و Nabavi (۲۰۰۸) آنزیم Hinf I بر روی نمونه های مورد بررسی، ۲ الگوی الکترو فورزی را نشان داده است. در ۵ نمونه از ماهیان الگوی هضم آنزیمی دارای ۳ باندها به اندازه های ۷۴۰، ۳۲۰ و ۲۴۰ جفت باز بوده است. در سایر نمونه ها الگوی هضم آنزیمی دارای ۲ باندها به اندازه ۷۵۰ و ۵۵۰ جفت باز بود.

¹ *Rachycentron canadum*

قابل ذکر است سایر آنزیم ها بر روی کلیه نمونه ها دارای الگوی الکترو فورزی یکنواختی بوده اند. در این بررسی پرایمر ها با کمک آنزیم Tag پلیمراز قادر به تکثیر توالی نوکلئیدی در ژن ND2 ماهی حلوا سفید^۱ در انجام PCR شدند. از ۱۲ آنزیم اندونو کئاز ۱ آنزیم HinfI دارای الگوی پلی مورفیسم در ۵ نمونه از ۱۰۱ نمونه نشان داد که ۲ نمونه مربوط به آبهای ایران (خوزستان) و ۳ نمونه مربوط به آبهای کویت بوده است.

مطالعه بذرافشان (۱۳۹۰) در آبهای خلیج فارس بر روی ژنتیک جمعیت حلوا سفید نشان داد سطح تمایز ژنتیکی پایینی در میان مناطق خلیج فارس و دریای عمان وجود دارد و نتایج تحقیق احتمال یک جمعیت پانمیکتیک را برای گونه حلوا سفید نشان داد.

Golestani و همکاران (۲۰۱۰) تنوع ژنتیکی ماهی حلوا سفید با میکروستلایت لوسی ۱۱ که از ۵ ایستگاه مختلف در آبهای خلیج فارس و دریای عمان جمع آوری شده بودند را مورد ارزیابی قرار دادند نتایج نشان دادند که مقدار میانگین هتروزیگوتی ۰/۴۰۵ و مقدار هتروزیگوتی ۰/۸۸۰ تعیین گردید. مقادیر Fst برابر با ۰/۰۴۰ و Rst برابر با ۰/۱۲۹ تعیین و نشان دادند که تمایز ژنتیکی محدودی میان مناطق مورد بررسی وجود دارد ولیکن آنالیز هیرارچال تنوع ژنتیکی بالایی بین جمعیت ها نشان داد. در مجموع می توان اذعان نمود که ماهی های حلوا سفید در کل آبهای خلیج فارس و دریای عمان یک جمعیت را تشکیل داده اند.

نتایج مطالعات سالارآبادی و همکاران (۱۳۹۱) بر روی ساختار جمعیتی ماهی سنگسر معمولی با استفاده از نشانگرهای مولکولی AFLP در خلیج فارس نشان داد با توجه به فاصله ژنتیکی و نمودار حاصل از آنالیز PCA بین دو ایستگاه، جمعیت ها از یکدیگر جدا بوده و می توان اظهار داشت که نمونه های ایستگاه های آبادان و بندرعباس دو جمعیت جدا از هم هستند.

شریفی و همکاران (۱۳۹۱) در بررسی تنوع ژنتیکی ماهی حلواسیاه (*Parastromateus niger*) در خلیج فارس با استفاده از نشانگر مولکولی AFLP مشخص کردند که احتمالاً ۳ جمعیت جدا از ماهی حلوا سیاه در خلیج فارس در مناطق بندرعباس، بوشهر و آبادان وجود دارد. البته این نتیجه نیاز به کنترل دارد.

تنها مطالعه مولکولی در مورد این گونه در کشور، توسط ابدالی و همکاران (۱۹۹۲) گزارش شده است که به روش PCR-RFLP به معرفی نشانگرهای ژنتیکی برای شناسایی و جداسازی ۹ گونه از گیش ماهیان از جمله حلوا سیاه در خلیج فارس پرداخته اند.

طبق مطالعات ارچنگی و همکاران (۱۳۹۴) با بررسی ساختار ژنتیکی ماهی صبور (*Tenauolosa ilisha*) آبهای خلیج فارس و و ساحل غربی مالزی با استفاده از توالی یابی ژنوم میتوکندری مشخص گردید درخت فیلوژنی UPGMA در جمعیت انتخاب شده از ساحل غربی مالزی تمایز ژنتیکی بالایی نسبت به جمعیت بزرگ سواحل ایرانی دارند و دو گروه نمونه های ایران و مالزی نهایتاً در یک شاخه فیلوژنی قرار می گیرند.

¹ *Pampus argenteus*

در مطالعه بررسی نمونه‌های ماهی صبور مربوط به رود کارون و سواحل خلیج فارس مشخص شد درخت فیلوژنتیک مربوط به فاصله ژنتیکی جمعیت‌ها بیانگر وجود دو جمعیت ایرانی و عراقی از ماهی صبور است که برای تخم‌ریزی رودخانه‌های اختصاصی خود را انتخاب می‌نمایند (جرفی و همکاران، ۱۳۸۲).

۲-۱-۲- پستانداران دریایی خلیج فارس و دریای عمان

۱-۲-۱-۲- راسته آب بازان^۱

راسته آب بازان شامل دو زیر راسته است، زیر راسته نهنگ‌های بدون دندان (Mystaceti) که به عوض دندان تیغه‌های بلندی (بالن) در دهان دارند و زیر راسته نهنگ‌های با دندان (Odontoceti) که دارای دندان می‌باشند. آب بازان پستاندارانی آبرزی هستند و تمام عمر خود را در آب می‌گذرانند. بدن این حیوانات برای زندگی در داخل آب تغییر شکل یافته و شباهت زیادی به ماهی پیدا کرده است. گردن ندارند، دم به باله دمی تبدیل شده و این باله برخلاف باله دمی ماهی‌ها، نسبت به سطح آب حالت افقی دارد، حرکت و پریدن حیوان به خارج از آب به وسیله بالا و پایین بردن آن انجام می‌گیرد (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹). پا ندارند، دست‌ها به باله‌های سینه‌ای تبدیل شده است، که مانند فرمان اتومبیل جهت حرکت را تعیین می‌کنند. باله‌های سینه‌ای از نظر شکل و اندازه متفاوت هستند در برخی مانند نهنگ گوژپشت دراز و در برخی مانند دلفین قاتل، پهن و پارو مانند نهنگ گوژپشت دراز و در برخی مانند دلفین قاتل، پهن و پارو مانند. در قسمت پشت، باله پشتی کوچک و وجود دارد که در وسط پشت و یا عقب تر قرار دارد. این باله در برخی بلند و خمیده، در برخی بسیار کوچک و یا اصلاً وجود ندارد. لاله گوش ندارند. بینی یک یا دو سوراخ دارد که در بالاترین ناحیه سر قرار گرفته‌اند. سوراخ‌های بینی برای جلوگیری از ورود آب به داخل آنها قابل انسدادنند. آب بازان مانند سایر پستانداران شش دارند و برای نفس کشیدن به سطح آب می‌آیند. پوست آنها صاف و بدون مو است، موهای کوتاهی که در اطراف دهان جنین بعضی از نهنگ‌های بدون دندان وجود دارد با بالا رفتن سن حیوان از بین می‌رود. به منظور افزایش سرعت و جلوگیری از هدر رفتن گرمای بدن، غدد پستانی و اندام‌های تناسلی و دفعی پنهان هستند. آب بازان فاقد غدد تولیدکننده عرق و تولیدکننده چربی هستند، یک لایه فیبری در زیر پوست دارند که به وسیله چربی و یا روغن پر میشود. این لایه به عنوان عایق عمل نموده، دمای بدن را در آبهای سرد حفظ می‌کند. علاوه بر آن لایه چربی به عنوان منبع ذخیره انرژی عمل می‌کند و در اعماق آب نیز باعث کاهش فشار آب بر بدن می‌شود. قطر لایه چربی در برخی از نهنگ‌های بدون دندان ممکن است از نیم متر تجاوز کند. در زمانی که آب بازان به اعماق آب فرو می‌روند جریان خون در سطح بدن و ماهیچه‌ها کاهش می‌یابد. همچنین با کم شدن ضربان قلب از میزان اکسیژن مصرفی نیز کاسته می‌شود. نهنگ‌های با دندان معمولاً صداهای متعددی در زیر آب ایجاد می‌کنند، یکی از صداها به صورت کلیک‌های منظم است. اغلب محققین بر این باورند که امواج صوتی در محوطه

¹ Cetacea

پیچیده ای واقع در حفره بینی تولید می گردد (نبوی وهمکاران، ۱۳۸۹).. این امواج پس از متمرکز شدن در ناحیه ملون^۱ که محوطه ای سرشار از روغن در جلو پیشانی است به بیرون فرستاده می شوند. امواج صوتی دریافتی نیز از طریق آرواره زیرین که دارای توده های سرشار روغن است مستقیماً به گوش داخلی هدایت می گردند. این سیستم بازیابی امواج^۲ اغلب برای آگاهی از وضعیت محیط اطراف و جستجوی غذا مورد استفاده قرار می گیرد. صدای دیگر صدای سوت ماندی است که معمولاً برای ارتباط با یکدیگر به منظور مشخص کردن محدودیت ها، حرکت های دسته جمعی و انتقال اطلاعات در مورد غذا، خطر و سایر فاکتورها به اعضاء گروه به کار می رود. چنین به نظر می رسد که نهنگ های بدون دندان فقط صداهای سوت مانند را تولید می کنند. چشم های اکثر آب بازان برای دیدن در زیر آب تطابق یافته است. آنها همچنین قادرند بیرون آب را نیز به خوبی ببینند. حس بویایی در نهنگ های بدون دندان وجود ندارد و در نهنگ های با دندان نیز بسیار کم است. آب بازان معمولاً یک بچه می زایند که حدود یک سوم تا یک چهارم طول بدن مادر است. به مجرد زایمان، نوزاد جهت تنفس به سطح آب می آید. اغلب آب بازان نوزاد خود را با فشار به طرف سطح آب می رانند بعد از این که نوزاد تنفس کرد قادر است همراه مادر به زیر آب برود. آب بازان دو نوک پستان دارند که در دو طرف دستگاه تناسلی قرار دارد. پستان ها گنجایش شیر زیادی دارند. آنها با انقباض ماهیچه ها شیر را به دهان بچه تزریق می کنند. تاکنون از نهنگ های بدون دندان یک خانواده به نام نهنگ های بالن دار (Balaenopteridae) و از نهنگ های بادندان سه خانواده شامل نهنگ های اسپرم (Physteridae)، دلفین ها (Dolphinidae) و پورپوئیزها (Phocoenidae) در آبهای خلیج فارس و دریای عمان شناسایی شده است (نبوی وهمکاران، ۱۳۸۹).

• خانواده دلفین ها (Delphinidae)

خانواده دلفین ها (Delphinidae) از راسته آب بازان که بزرگترین و متنوعترین خانواده از زیر راسته نهنگ های دندان دار (Odontoceti) در دنیا بوده که دارای ۳۵ گونه در ۱۷ جنس است (Castro and Huber, 2008). اندازه بدن دلفین ها از دلفین های کوچک با طول ۱۷۰ سانتی متر تا اندازه بدن با طول ۹ متر تغییر می کنند. هم چنین این خانواده شامل جالب توجه ترین گونه های راسته آب بازان هستند. حضور در زیستگاه های دریایی، وجود پوزه قابل توجه (به غیر از دلفین ریسو)، دندان های مخروطی، باله پشتی هلالی شکل در میانه سطح پشتی بدن، داشتن زندگی گروهی و... از جمله خصوصیات این خانواده است (Jefferson et al., 2008).

خانواده ی دلفین ها از زیر راسته ی نهنگ های دندان دار محسوب می شوند. اکثر آنها بدنی استوانه های شکل، پوزه ای دراز شبیه منقار پرندگان دارند. تعداد دندان های دلفین ها در بعضی از گونه ها از ۲۶۰ عدد تجاوز می کند. ولی برخی دیگر نظیر دلفین یونس بین ۴ تا ۱۴ دندان آن هم اغلب در فک پایین دارند. باله های سینه ای

¹ Melon

² Echo-Location

بزرگ است، رنگ بدن در اغلب آنها خاکستری تا سیاه است ولی رنگه همگی آنها پس از مرگ معمولاً به طور کامل سیاه می‌شود. دلفین‌ها فقط یک سوراخ بینی دارند. مجموعه‌ی آنها نامتقارن است که علت آن را وجود فقط یک سوراخ بینی می‌دانند. دلفین‌ها بر خلاف وال‌ها در موقع بازدم، هوا و بخار آب را به صورت فواره بیرون نمی‌دهند. تنفس با صدای هیس کوتاه و یا پف مانند همراه است. این حیوانات از ماهیها و سایر آبزیان تغذیه می‌کنند. بسیار باهوش، بازیگوش و قابل تربیت هستند. دلفین‌ها فعالترین و پرسرعت‌ترین خانواده از راسته آب‌بازان به شمار می‌روند. آنها مرتب به سطح آب می‌آیند و پرش‌های جالبی دارند. برخی از گونه‌ها، کشتی‌ها را تعقیب می‌کنند و در جلوی آن به جست و خیز می‌پردازند. دلفین‌ها معمولاً در گروه‌هایی بزرگ و کوچک و گاهی پنج تایی، جفت و تکی مشاهده می‌شوند. برخی اوقات ممکن است برای جنگیدن جمع شده و به حیوان مزاحم حمله کنند. آنها قادرند کوسه‌های بزرگ را بکشند. در بین دلفین‌ها روحیه همکاری وجود دارد. گاهی اوقات یک یا چند دلفین به کمک دلفین مجروح و یا بیمار و یا در حال زایمان می‌آیند و او را برای نفس کشیدن به طرف سطح آب فشار می‌دهند. در اکثر باغ وحش‌ها و بعضی از سیرک‌ها، دلفین‌ها را به منظور انجام نمایش‌های مختلف تربیت می‌کنند. دلفین‌ها یکی از مهمترین جاذبه‌های طبیعت گردی کشورمان محسوب می‌شوند. همه ساله افراد زیادی برای تماشای دلفین‌ها به خلیج فارس و دریای عمان عزیمت می‌کنند. در منطقه جاسک همه ساله تعداد زیادی دلفین از شهریورماه تا آبان‌ماه مشاهده می‌شود. آبهای ساحلی اطراف جزیره قشم و جزیره هنگام نیز یکی دیگر از مناطق تجمع دلفین‌ها می‌باشد.

- تنوع گونه‌ای

در حال حاضر از وضعیت دلفین‌های موجود در آبهای ایران اطلاعات کافی و چندانی در دست نیست. آنها در تمام مناطق خلیج فارس و دریای عمان از مناطق ساحلی تا دور از ساحل مشاهده می‌گردند. چنین به نظر می‌رسد که دلفین‌ها بر خلاف نهنگ‌های بدون دندان مهاجرت‌های طولانی ندارند و جابجایی آنها معمولاً محلی و یا ناحیه‌ای و عمدتاً برای جستجوی غذا است. در حال حاضر مهمترین عامل مرگ و میر دلفین‌ها در جهان، گرفتار شدن آنها در تورهای صیادی پرسیان است که بیش از ۹۵ درصد را به خود اختصاص داده است. در ایران نیز با توسعه صید صنعتی تون ماهیان توسط تورهای پرسیان که از دهه‌ی ۷۰ شروع شده است، صید ضمنی دلفین‌ها به صورت گله‌ای نیز افزایش یافته است. در اوایل مهر ۱۳۸۶ حدود ۸۰ دلفین فریره در ۱۳ کیلومتری شرق جاسک بین روستای بیاهی و روستای کرتی تلف گردیدند (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹).. اکثر کارشناسان و صیادان محلی علت این تلفات را ناشی از گرفتار شدن دلفین‌ها در تور کشتی‌های بزرگ صیادی می‌دانند (آثار چنگک بر روی بدن برخی از دلفین‌ها کاملاً مشخص و لاشه‌ها از هم حدود ۷۰۰ متر فاصله داشتند). در اوایل آبان‌ماه سال ۱۳۸۶ نیز تعداد ۷۳ دلفین که گونه آنها دلفین راه راه تشخیص داده شد در ۷۰ کیلومتری غرب شهر جاسک نزدیک روستای کوه مبارک به طور دسته جمعی به ساحل آمده و همگی آنها تلف شدند. هنوز علت

این مرگ و میر مشخص نشده است. گرفتار شدن در تورهای پرساین، آلودگی آب، انواع بیماری ها و همچنین اختلال در سیستم شنوایی و ردیابی دلفین ها می تواند از عوامل این مرگ و میرها باشد. تاکنون ۱۱ گونه از خانواده دلفین ها در آب های کشورمان در خلیج فارس و دریای عمان شناسایی شده است (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹).

دلفین گوژپشت گونه ای متفاوت در جهان است که شامل دلفین گوژپشت هند-آرام^۱، دلفین گوژپشت هند^۲، دلفین گوژپشت اطلس^۳، *S. lentiginosa*، *S. borneensis* می شوند. در آب های جنوبی ایران نیز گونه دلفین گوژپشت هند-آرام زندگی می کند (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹).

دلفین گوژپشت، در فهرست سرخ اتحادیه جهانی حفاظت (IUCN) تهدید پذیر (NT) ارزیابی شده است. تهدیدات عمده این گونه شامل صید و صیادی، برخورد با پره قایق، آلودگی دریا و تخریب و کاهش زیستگاه تشخیص داده شده است (Reeves et al., 2003).

- پراکنش

در آب های ایران اطلاعات دقیقی از فراوانی و پراکندگی اعضای راسته آب بازان وجود ندارد و بیشتر اطلاعات موجود، مربوط به چاپ مقاله برولیک (۲۰۱۰) که از معتبرترین منابع در دسترس است. برای نگارش این مقاله سفری به ایران و جنوب کشور برای جمع آوری و تهیه گزارشی از وضعیت پستانداران دریایی در ایران داشتند (Brualik et al., 2010). همچنین ثبت پستانداران دریایی به گل نشسته طی سالها، عکسها و فیلم های مستند موجود، یک مورد پایان نامه کارشناسی ارشد، مشاهدات کارشناسان ادارات محیط زیست در شهرستان های هر استان های جنوبی، افراد محلی و مشاغل مرتبط با دریا از دیگر مواردی می باشد که اطلاعاتی از پستانداران دریایی در آب های جنوبی ایران را بیان می کند (انجمن طرح سرزمین، ۱۳۹۴). مقاله ای توسط عوفی و همکاران (۲۰۱۳) در راپمی ارائه گردید که در حقیقت همان مطالب مقاله برولیک بوده است.

طبق مقاله مستند برولیک (۲۰۱۰)، مشاهده این گونه در آب های خلیج فارس ایران تایید شده است (Ross et al., 1994; Brualik et al., 2010). اطلاعاتی از وضعیت پراکندگی، زیستگاهها و جمعیت دلفین گوژپشت در آب های ایران و در نتیجه در استان بوشهر وجود ندارد. با وجود پراکنش به ظاهر زیاد این دلفین ها در اقیانوس هند-آرام تعداد آنها فراوان نیست و اطلاعات کمی از آنها در دسترس است. عمق آب عامل مهمی در پراکنش این گونه است که زیستگاه اصلی آن آب های گرم ساحلی و کم عمق (کمتر از ۲۰ متر) است و در مصبها، خورها و جنگل های حرا نیز زندگی می کنند. به طور کلی در اقیانوس هند-آرام، سواحل شمالی استرالیا و مرکز چین حضور دارند (ضیایی، ۱۳۸۸؛ نبوی و همکاران، ۱۳۸۹؛ کرمی و همکاران، ۱۳۹۱؛ Jefferson et al., 1994).

¹ *Sousa chinensis*

² *S. plumbea*

³ *S. teuszi*

جدول ۲: دلفین‌های شناسایی شده در خلیج فارس و دریای عمان

نام فارسی	نام انگلیسی	نام علمی
ریسو	Risso's Dolphin	<i>Grampus griseus</i>
بینی بطری اقیانوس هند-آرام	Indo pacific bottlenose	<i>Tursiops aduncus</i>
بینی بطری معمولی	Common bottlenose	<i>Tursiops truncatus</i>
چرخنده	Spinner	<i>Stenella longirostris</i>
نواری	Striped	<i>Stenella coeruleoalba</i>
دندان درشت	Rough toothed	<i>Steno bredanensis</i>
خالدار مناطق گرمسیر	Pantropical spotted	<i>Stenella attenuata</i>
گوژپشت اقیانوس هند-آرام	Indo pacific humpback	<i>Sousa chinensis</i>
پوزه بلند	Long beaked common	<i>Delphinus capensis</i>
فریز	Fraser	<i>Lagenodephis hosei</i>

- مروری بر مطالعات انجام شده نوع ژنتیکی

تاکنون مطالعه‌ای بر روی ژنتیک جمعیت دلفین‌ها در آب‌های ایران صورت نگرفته است. فقط در پایان نامه کارشناسی ارشد انجام شده با عنوان بررسی ساختار ژنتیکی و فیلوژنی دلفین‌های به گل نشسته مناطق مختلف خلیج فارس به ثبت چهار گونه از پستانداران دریایی شامل پورپویز بی‌باله، دلفین ریسو، دلفین چرخنده و دلفین بینی بطری از آب‌های ایران در بانک جهانی ژن به صورت اولین بار انجام شده است و روابط خویشاوندی آنها با گونه‌های مختلف بررسی شدند (محسنیان، ۱۳۹۰). این درحالی است که کشورهای حاشیه خلیج فارس و دریای عمان سال‌های متمادی است که در زمینه پستانداران دریایی در زمینه‌های مختلف فعالیت میدانی و علمی نموده‌اند. لذا فقدان اطلاعات کافی از وضعیت آنها نشانگر نیاز فعالیت‌های میدانی و علمی بیشتر طی سال‌های متمادی برای این موضوع را حکایت می‌کند.

• خانواده پورپویزها^۱

افراد این خانواده شباهت زیادی به دلفین‌ها دارند. جثه آنها کوچک است (طول بدن از دوونیم متر کمتر است). برخلاف اکثر دلفین‌ها، پوزه‌ی کوتاه و فاقد منقار و یا دارای منقار کوتاهی است. دندان‌ها نوک‌پهن هستند. باله‌ی پشتی کوچک و مثلثی شکل است. بعضی از گونه‌ها نیز فاقد باله پشتی هستند. پورپویزها نیز مانند دلفین‌ها فقط یک سوراخ تنفسی دارند. در ایران معمولاً در مناطق ساحلی، تالاب‌های شور، رودخانه‌های بزرگ،

¹ Phocoenidae

مصب‌ها و جنگل‌های حرا واقع در خلیج فارس و دریای عمان، در حال حاضر بیشترین تعداد در مناطق ساحلی جزیره قشم، به خصوص منطقه‌ی حفاظت‌شده حرا مشاهده می‌گردد (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹)..

- تنوع گونه ای

از خانواده پورپوئیزها تاکنون فقط یک گونه از آبهای خلیج فارس و دریای عمان گزارش شده است.

پورپوئیز پوزه پهن

نام علمی *Neophocaena phocaenoides*

نام انگلیسی Finless Porpoise

- مروری بر مطالعات انجام شده تنوع ژنتیکی

تاکنون مطالعه ای بر روی ژنتیک جمعیت پورپوئیزها صورت نگرفته است.

• خانواده نهنگ‌ها^۱

افراد این خانواده جثه ای بسیار بزرگ (نهنگ آبی به طول ۳۳ متر بزرگ ترین پستاندار دنیا) تا متوسط دارند . ماده ها از نرها بزرگترند. نهنگ های شکیل دندان ندارند ولی به جای دندان تیغه های شاخی مثلثی شکل بلندی به نام بالین دارند که به دو طرف سقف دهان چسبیده اند، معمولاً در جلوی دهان به هم وصل می شوند. تعداد آنها در هر طرف دهان ممکن است به ۴۸۰ عدد برسد. سطح بیرونی تیغه ها صاف ولی سطح داخلی آن از موهای مترامی پوشیده شده است که مانند آبکش عمل می کند. نهنگ های شکیل بر خلاف جثه بزرگشان از موجودات بسیار ریز داخل آب تغذیه می کنند. برای تغذیه، در حالی که دهانشان باز است به سمت توده غذا شنا می کنند. آنها آب زیادی وارد دهان می کنند، سپس بیرون دادن آب و فیلتر کردن آن، مواد غذایی را که معمولاً توده های پلانکتون جانوری و دیگر موجودات کوچک آبی است توسط تیغه های شاخی و موها در دهان نگه می دارند. نهنگ های شکیل دو سوراخ تنفسی در بالای سر دارند. به منظور دم و بازدم به سطح آب می آیند، و پس از پر کردن ریه ها از هوا، به زیر آب فرو می روند. اغلب آنها در موقع بازدم، هوا و بخار آب و احتمالاً ترشحات سینوس ها را، به شکل یک فواره بلند و ابر مانند از سوراخ های تنفسی بیرون می دهند. در ناحیه سینه و گلوی نهنگ های شکیل شیارهای طولی عمیقی وجود دارد که تعداد آنها گاهی به ۱۰۰ عدد و عمق آنها گاهی به ۵۰ سانتی متر می رسد. تا حیوان بتواند مقدار زیادتری آب و مواد غذایی را در دهان خود جای دهد. اکثر نهنگ ها صدایی ناله مانند تولید می کنند که در برخی از فاصله صدها کیلومتر قابل شنیدن است. چنین تصور می شد که تمام نهنگ های شکیل مهاجر هستند و تابستان ها را در آب های مناطق سرد

¹ Balaenopteridae

شمالی می‌گذرانند ولی بر اساس مشاهدات اخیر، از اواخر بهار تا اواخر تابستان سال ۱۳۸۶ لاشه چهار نهنگ که یکی از آنها نهنگ گوژپشت بود در سواحل ایران مشاهده گردید که نشانه حضور این نهنگ‌ها در فصل تابستان می‌باشد (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹).. برخی از محققین علت این حضور را وقوع توفان گونو در دریای عمان و بوجود آمدن اختلال در مسیر حرکتی آنها می‌دانند. نهنگ‌ها معمولاً در آب‌های سرد به سر می‌برند ولی جفت‌گیری و زایمان اغلب در فصل زمستان و در آب‌های گرم انجام می‌گیرد (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹). (جدول ۳).

- تنوع گونه‌ای

در حال حاضر از تعداد و وضعیت نهنگ‌های شکیل اطلاعات کافی در دست نیست. گاهی اوقات اجساد این حیوانات در سواحل ایران مشاهده می‌شود. به علت کم شدن مواد غذایی، آلودگی آب‌ها و تردد زیاد کشتی‌ها و گاهی برخورد با آنها در سال‌های اخیر کمتر مشاهده می‌شوند. بر اساس برآوردهای انجام شده، در قرن بیستم حدود دو میلیون نهنگ توسط شکارچیان کشته شده است. طبق آمار موجود در حال حاضر فقط حدود ۵۰۰ نهنگ آبی و ۱۵ هزار نهنگ باله‌پشتی در جهان باقی مانده است. امروزه با توجه به خطری که نسل نهنگ‌های شکیل را تهدید می‌کند شکار اغلب گونه‌های آن در جهان ممنوع شده است (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹)..

جدول ۳: نهنگ‌های شناسایی شده در خلیج فارس و دریای عمان

نام فارسی	نام انگلیسی	نام علمی
نهنگ آبی	Blue Whale	<i>Balaenoptera musculus</i>
نهنگ اسپرم	Sperm Whale	<i>Physeter macrocephalus</i>
نهنگ باله‌ای	Fin Whale	<i>Balaenoptera physalus</i>
نهنگ براید	Bryde's Whale	<i>Balaenoptera edeni</i>
نهنگ سای	Sei Whale	<i>Balaenoptera borealis</i>
نهنگ قاتل کوتوله	Pygmy Killer Whale	<i>Feresa attenuata</i>
نهنگ گوژپشت	Humpback Whale	<i>Megaptera novaeangliae</i>
نهنگ مینک	Minke Whale	<i>Balaenoptera acutorostrata</i>
نهنگ سرخ‌ریزه‌ای	Melon-headed Whale	<i>Peponocephala electra</i>
نهنگ قاتل کاذب	False Killer Whale	<i>Pseudoca crassidend</i>
نهنگ قاتل	Killer Whale	<i>Orcinus orca</i>
نهنگ خلبان باله کوتاه	Short-finned Pilot Whale	<i>Globicephala macrorhynchus</i>
نهنگ قاتل کوتوله	Pygmy Killer Whale	<i>Feresa atenuata</i>
نهنگ پوزه دار کوویر	Cuvier's Beaked Whale	<i>Ziphius cavirostris</i>
نهنگ پوزه دار بلینویل	Blainville's Beaked Whale	<i>Mesoplodon densirostris</i>
نهنگ اسپرم کوتوله	Dwarf Sperm Whale	<i>Kogia sima</i>
نهنگ اسپرم	Sperm Whale	<i>Physeter macrocephalus</i>

- مروری بر مطالعات انجام شده تنوع ژنتیکی

تاکنون مطالعه ای بر روی ژنتیک جمعیت نهنگ ها در کشور صورت نگرفته است.

۲-۲-۱-۲-۲- راسته گاوهای دریایی (Sirenia)

پستانداران آبی بزرگی هستند که از نظر ظاهری شباهت به فک ها دارند؛ گیاه خوار بوده و اغلب به صورت اجتماعی در آب های غرقابی ساحلی و گاهی رودخانه ها زندگی می کنند. دارای دو خانواده و چهار گونه اند که یک گونه *Dugong dugon* آن در آب های ایرانی گزارش شده است (ضیایی، ۱۳۸۷)

- تنوع گونه ای

تعداد این پستاندار دریایی در خلیج فارس به حدود ۶ هزار عدد می رسد که دومین جمعیت بزرگ و مهم این گونه در دنیا بوده و یکی از مهمترین زیستگاه های گاو دریایی خلیج فارس است. بزرگترین جمعیت مشاهده و ثبت شده گاو دریایی جمعیت ۶۷۴ عددی آن در سالهای ۱۹۸۵-۸۶ بین بحرین و قطر بود (Preen, 2004).

- مروری بر مطالعات انجام شده تنوع ژنتیکی

تاکنون مطالعه ای بر روی ژنتیک جمعیت این آبی صورت نگرفته است.

۳-۱-۲- خزندگان دریایی

۳-۱-۲-۱- مارهای دریایی

مارهای دریایی از نظر رده بندی جزو سلسله جانوران، شاخه طنابداران، زیر شاخه مهره داران، رده خزندگان، زیر رده لپیدوزوریا، راسته اسکواماتا، زیر راسته سرپنتا (افیدیا) و تیره هیدروفیده می باشند که از آنها دو زیر تیره هیدروفینه و لاتیگودینه در آب های جهان وجود دارند (فرزان، ۱۳۶۹).

مارهای دریایی از جمله سمی ترین مارهای دنیا بوده و دندان های سمی آنها مشابه مارهای کبرا از نوع پروتروگلیفا می باشند. مارهای دریایی به تناسب شرایط زندگی در آب دریا، از نظر شکل ظاهری و ساختار درونی با مارهای خشکی تفاوت هایی دارند که دم پهن و باله مانند آنها که باعث سهولت حرکت جانور در آب دریا می شود از جمله این تفاوت هاست. مارهای دریایی تماما در آب های شور زندگی می کنند. آنها عموماً در جنوب غربی اقیانوس آرام از مالزی تا استرالیا زندگی می کنند، اما گونه های اندکی از آنها در دریا های جنوب ژاپن، جزایر سلیمان (Solomon) و غرب عربستان سعودی زندگی می کنند. اغلب آنها در دریا های کم عمق و نسبتاً نزدیک به ساحل یافت می شوند. مورد استثنایی نیز وجود دارد و آن مار دریایی سیاه-زرد^۱ است که در خارج از اقیانوس یعنی از شرق آفریقا تا شرق اقیانوس آرام یافت می شوند (Stidworthy, 1989).

^۱ *Pelamis platurus*

به چند دلیل مارهای دریایی گونه‌های سازش یافته برای زندگی در دریا هستند. در اغلب آنها پولک‌های سطح شکمی که در گونه‌های خشکی بزرگ است، یافت نمی‌شود. در واقع مارهای دریایی به دلیل اینکه نیازی به خزیدن بر روی بستر ندارند به همین دلیل پولک‌های سطح شکمی آنها بسیار کوچک و اغلب هم اندازه با پولک‌های سطح پشتی می‌باشند. همچنین این آبزیان دارای دریچه‌هایی بر روی سوراخ بینی هستند که می‌توانند آنها را بسته نگه دارند و از ورود آب به سیستم تنفسی جلوگیری نمایند. شش‌های آنها بزرگ بوده بطوری که بعضی مواقع بطور کامل در تمام طول بدن کشیده شده است که برای شناور ماندن و همچنین عمل تنفس به حیوان کمک می‌کند. از طرفی دم‌های حیوان که از دو طرف پهن و کشیده است کمک می‌کند تا در میان آبها از یک سوبه سوی دیگر به طرف جلو پیش رود. بعضی از این گونه‌های مارهای دریایی دارای سر بسیار کوچک، گردن نازک و طویل و بدن چاق می‌باشند. این گونه سر خود را در شکاف‌های میان صخره‌ها جهت صید مارماهی کوچک فرو می‌برد (Stidworthy, 1989).

اغلب مارهای دریایی قادر به حرکت بر روی زمین نیستند و برای تخم گذاشتن به ساحل نمی‌آیند، در عوض بیشتر آنها بچه‌زا هستند. یک گروه کوچک از مارهای دریایی نیز قادرند بر روی خشکی بخزند و تخم گذارند و حتی در سوراخ‌های ناحیه بین جزر ومدی زندگی کنند.

• تنوع گونه‌ای

در مورد مارهای دریایی خلیج فارس و دریای عمان گزارش‌های تحقیقاتی پژوهشگران خارجی و داخلی نظیر، بارم (۱۹۶۸)، میتون (۱۹۷۵)، ژوگر (۱۹۸۴)، لویتون و همکاران (۱۹۹۲)، اسمعیلی و صفایی (۱۳۷۵) و لطیفی (۱۳۷۹) وجود دارد به طور کلی تعداد ۹ گونه مار شامل ۲ زیر خانواده و ۶ جنس متعلق به خانواده هیدروفیده مورد شناسایی قرار گرفتند که اسامی علمی و تصاویر آنها در ادامه آورده شده است.

یکی از گونه‌هایی که اغلب به آسانی قابل شناسایی می‌باشد، مار دریایی پلاژیک یا شکم زرد^۱ می‌باشد (Linnaeus, 1766). ویژگی بارز این مار رنگ تیره یا قهوه‌ای تیره در سطح پشتی (بالایی) و رنگ زرد روشن در سطح شکمی با لکه‌ها و یا نقاط متناوب روشن و تیره در دم می‌باشد.

مار دریایی منقاری^۲ (Daudin, 1803) که به دلیل خمیدگی نوک پولک رسترال آن به طرف پایین که تا ناحیه بینی ادامه داشته و از نیمرخ منقاری شکل به نظر می‌رسد. در این گونه پولک‌های متال در انتهای آرواره تحتانی به صورت کشیده و خنجری شکل بوده، و پولک‌های سطح شکمی نیز تشخیص آنها از هم بسیار مشکل می‌باشد. رنگ بدن بالغین سبز تیره با حلقه‌های تیره نامشخص و در افراد جوان رنگ بدن کمرنگ تر با حلقه‌های تیره مشاهده می‌شود.

^۱ *Pelamis platurus*

^۲ *Enhydrina schistose*

در مقایسه با سایر مارهای دریایی مار دریایی کوتاه^۱ (Shaw, 1802) دارای بدنی کوتاه و ضخیم تر است. پولک های سطح شکمی کوچک اند اما در نیمه قدامی بدن واضح تر، و در نیمه خلفی بدن شکسته تر و ریزتر است. در مارهای بزرگ و مسن، پولک های شکمی اغلب کوتاه و دارای خارهای سخت هستند. سر حیوان بزرگ و کلفت است اما از گردن قابل تشخیص نیست. رنگ بدن سبز زیتونی کم رنگ مایل به زرد با حلقه های تیره که کم کم باریک شده و به اندازه یک نقطه می رسد.

سایر مارهای دریایی موجود در منطقه شامل جنس های هیدروفیس *Hydrophis* و *Microcephalophis* می باشند. در تمامی این مارهای این جنس، پولک های سطح شکمی کوچک است. اما در تمام طول بدن جانور مشخص است. گرچه ممکن است این پولک ها به قسمت های کوچکتری تقسیم شده باشند. دو گونه از مارهای جنس هیدروفیس خیلی بزرگ هستند.

بهترین طول ثبت شده در مورد مار دریایی حلقوی^۲ (Daudin, 1803) می باشد. گردن در ناحیه قدامی بدن سیلندری شکل بوده که به طرف دم بر قطر آن افزوده می شود. رنگ بازر آنها سفید مایل به سبز تا خاکستری مایل به آبی با حلقه های تیره که ضخامت آن بیشتر از فضای روشن ما بین آنها می باشد، و معمولا در دور بدن به صورت حلقه مشاهده می شود؛ و این حلقه ها معمولا در افراد بزرگ نا مشخص است. افراد جوان به رنگ زرد با حلقه های کاملاً تیره و همچنین یک علامت نعل اسبی شکل زرد رنگ در قسمت فوقانی سر مشاهده می شوند.

از گونه های بسیار بزرگ دیگر از این جنس، گونه مار دریایی زرد با نام علمی *Hydrophis spiralis* (Shaw, 1802) (می باشد. مارهای نابالغ معمولا به رنگ زرد طلائی مشاهده می شوند اما با افزایش سن، رنگ آنها تیره تر می شود. ضخامت حلقه های تیره در سطح بدن آنها معمولا باریکتر (کوچکتر) از فضای روشن ما بین آنها می باشد. ضخامت بدن آنها معمولا به صورت متوسط و به یک شکل در تمامی طول بدن مشاهده می شود. مار دریایی خلیج فارس با نام علمی *Hydrophis lapemoides* (Gray, 1849) از گونه های ناشناخته ای است که ممکن است به راحتی با مار دریایی حلقوی (*H. cyanocinctus*) اشتباه شود.

مار دریایی *Hydrophis ornatus* (Gray, 1842) از جمله مارهای دریایی در منطقه بوده که در ظاهر به مار دریایی کوتاه یا *Lapemis Curtus* بسیار شبیه است، اما بر خلاف این مار پولک های ناحیه آهیانه قرینه می باشند. در میان مارهای دریایی خلیج فارس، مارهای دریایی سر کوچک *Microcephalophis gracilis* (Shaw, 1802) و *Microcephalophis cantoris* (Günther, 1864) به خاطر سر کوچک، گردن نازک و باریک و بدن حجیم، به آسانی قابل تشخیص میباشند، که با بررسی های به عمل آمده گونه *M. cantoris* برای اولین بار در منطقه مشاهده و گزارش می شود (جدول ۴).

^۱ *Lapemis curtus*

^۲ *Hydrophis cyanocinctus*

جدول ۴: گونه‌های شناسایی شده در آبهای خلیج فارس و دریای عمان

خانواده	گونه
Hydrophiinae	
	<i>Enhydrina schistose</i> (Daudin, 1803)
	<i>Hydrophis cyanocinctus</i> Daudin , 1803
	<i>Hydrophis lapemoides</i> (Gray , 1849)
	<i>Hydrophis ornatus</i> (Gray , 1842)
	<i>Hydrophis spiralis</i> (Shaw , 1802)
	<i>Lapemis curtus</i> (Shaw , 1802)
	<i>Microcephalophis cantoris</i> (Günther, 1864)
	<i>Microcephalophis gracilis</i> (Shaw , 1802)
	<i>Pelamis platurus</i> (Linnaeus , 1766)

• مروری بر مطالعات انجام شده تنوع ژنتیکی

تاکنون مطالعه‌ای بر روی ژنتیک جمعیت مارهای دریایی صورت نگرفته است.

۴-۱-۲- لاک پشت های دریایی خلیج فارس و دریای عمان

لاک پشت های دریایی جزو رده خزندگان هستند، موجوداتی با جثه ای بزرگ و با قدمت ۲۰۰ میلیون ساله که از عصر دایناسورها تا کنون زندگی می کنند. آنها با انجام مهاجرت های طولانی سواحل دریاها را شنا می کنند، مهاجرت در لاک پشت چرمی بعضاً تا ۶۷۰۰ کیلومتر گزارش شده است، وجود باله های قوی، شکل خاص بدن و شناوری این آبزیان باعث شده تا مهاجرت برای آنها با انرژی کم امکان پذیر باشد رژیم غذایی در گونه های مختلف نسبتاً مشابه بوده و شامل جلبک ها، علف های دریایی، گل سنگ ها، اسفنج ها، عروس های دریایی و به طور کلی موجوداتی که دارای حرکت هستند می باشد (2011) Zolgharnein et al. زیستگاه آنان عمدتاً در مناطق کم عمق ساحلی دریاها و بر بستر های سنگی، صخره ای، مرجانی و دیگر زیستگاه هایی که دارای منابع غذایی کافی هستند واقع شده است، این خزندگان برای تغذیه از ریشه و برگ های درختان مانگرو به خورها نیز وارد می شوند (Lutz, 1997). فصل تخم ریزی لاک پشت ها با شروع ماه های گرم همراه می باشد. در منابع مختلف ماه های فروردین تا خرداد و اختصاصاً در لاک پشت سبز تا شهریور نیز ذکر شده است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان در فصل تخم ریزی دمای هوا در شبها ۲۵ تا ۲۸ درجه سانتیگراد نوسان دارد و تخم ریزی نیز عمدتاً در طول شب صورت می گیرد، در سواحل شنی مناطقی که دارای وضعیت مناسب بوده و تردد کمتری بر روی آنها انجام میشود برای

تخمگذاری لاک پشت های ماده مورد استفاده قرار می گیرد، لیکن با توجه به ساخت و سازها و وجود شکارچیان طبیعی شانس لاک پشت ها برای تخمیزی در جزایر غیر مسکونی بیشتر است. ساعات آفتابی طولانی و رطوبت نسبی بالا در سواحل شمالی خلیج فارس و همچنین رو به جنوب بودن این سواحل زیستگاه مناسبی برای تغذیه، لانه سازی و تخمیزی لاک پشت های دریایی فراهم آورده است، به همین خاطر سالانه تعداد کثیری از انواع گونه های مختلف برای تغذیه و تخمیزی به سواحل این منطقه مراجعه می کنند (Zolgharnein et al, 2011).

• پراکنش

مطالعه بر روی لاک پشت های دریایی در سواحل ایران از سال ۱۹۵۸ شروع شد. مستندترین مرجع موجود در این خصوص مربوط به خزنده شناسی به نام Minton است که طی سال های ۱۹۵۹-۱۹۶۱ به مطالعه فون خزندگان ناحیه غرب پاکستان پرداخته است. در ادامه این مطالعات Anderson (۱۹۷۱) لاک پشت های عقابی را از جزیره نخیلو گزارش نمود. همچنین WalezaK و Kimunen (۱۹۷۱) لاک پشت های عقابی را در سواحل بریس و جزایر هرمز و شیدور گزارش نمودند و Hurington (۱۹۷۶) جزیره شیدور را به عنوان یکی از مناطق مهم تخمگذاری لاک پشت های دریایی معرفی نمود.

نتایج حاصل از بررسی پراکنش لاک پشت های دریایی نشان می دهد که این موجودات در تمامی نقاط خلیج فارس و دریای عمان گسترده اند و ۵۲ منطقه زیستگاه مناسبی برای آنها می باشد. از این مناطق حدود ۱۱ زیستگاه در دریای عمان، ۲۶ زیستگاه در خلیج فارس و ۱۵ زیستگاه نیز در جزایر ثبت گردید. براساس مطالعه انجام شده گونه های غالب در سواحل ایران عموماً گونه لاک پشت عقابی^۱ و سپس گونه لاک پشت سبز *Chelonia mydas* می باشد و در سواحل دریای عمان که از خلیج گواتر تا تنگه هرمز را شامل می شود. لاک پشت سبز گونه غالب منطقه بود گرچه گونه های لاک پشت زیتونی، لاک پشت سرخ و لاک پشت چرمی نیز مشاهده می گردید. لاک پشت زیتونی بیشتر در شرق دریای عمان و سواحل سیستان و بلوچستان مشاهده گردید، در سواحل خلیج فارس، از تنگه هرمز تا سواحل شرقی استان بوشهر مورد بررسی قرار گرفت لاک پشت عقابی گونه غالب منطقه بود گرچه لاک پشت سبز نیز به وفور در منطقه مشاهده می شد. در غرب خلیج فارس علاوه بر دو گونه فوق لاک پشت پشته چرمی نیز گزارش گردید (Zolgharnein et al, 2011). در جزایر مورد بررسی در خلیج فارس نیز عمدتاً دو گونه عقابی و سبز لاک پشت های غالب جزایر بودند به طوریکه گونه عقابی بیشتر در جزایر شرقی و غربی و لاک پشت سبز در جزایر مرکزی خلیج فارس تخمگذاری و لانه گذاری می کردند. بطوری که در جزایر هرمز، هنگام، لارک، قشم، فارور، نخیلو،

^۱*Eretmochelys imbricate*

تهمادون، ام‌الکرم عموماً لاک پشت عقابی و در جزایر کیش، شیدور و لاوان لاک پشت سبز لانه گذاری می‌کنند.

• تنوع گونه‌ای

براساس گزارش سازمان فائو و کلید شناسایی منتشره از سوی این سازمان از هشت گونه لاکپشت دریایی موجود در آبهای کره زمین، پنج گونه در آبهای خلیج فارس و دریای عمان زیست می‌کنند که چهارگونه آن از خانواده Chelonidea و یک گونه آن از خانواده Dermochelidea می‌باشد که به شرح زیر (جدول ۵) است

(Zolgharnein et al, 2011):

جدول ۵: گونه‌های شناسایی شده در آبهای خلیج فارس و دریای عمان

خانواده	نام فارسی	نام انگلیسی	نام علمی
Chelonidea			
	لاک پشت سبز	Green turtle	<i>Chelonia mydas</i>
	لاک پشت سرخ	Loggerhead turtle	<i>Caretta caretta</i>
	لاک پشت عقابی	Hawksbill turtle	<i>Eretmochelys imbricata</i>
	لاک پشت زیتونی	Oliveridlely turtle	<i>Lepidochelys olivacea</i>
Dermochelidea			
	لاک پشت چرمی	Leatherback turtle	<i>Dermochelys coriacea</i>

۱-۴-۱-۲- لاک پشت سبز (*Chelonia mydas*)

لاک پشت سبز جثه بزرگی دارد، به طوری که از نظر جثه بزرگترین گونه خانواده کلونیده و همچنین بعد از لاک پشت چرمی (*D. coriacea*) به عنوان بزرگ ترین لاک پشت دریایی شناخته می‌شود. لاک پشت بالغ معمولاً ۱۵۰ کیلوگرم وزن و کاراپاس آن ۹۵ تا ۱۲۰ سانتیمتر طول دارد (Lagueux, 2001). کاراپاس عریض و گرد می‌باشد و اغلب در مقابل پاهای عقب، دندان‌های مشخصی دارد. رنگ این حیوان سبز یا زیتونی مایل به قهوه‌ای است. بسیاری از پولک‌های بزرگ روی سر ممکن است حاشیه زرد رنگی داشته باشد. نوزادان پس از تولد وارد دریا شده و با عبور از ناحیه نریتیک عبور کرده و وارد آب‌های اقیانوسی می‌شوند، در آنجا برای چندین سال زندگی گوشتخواری دارند و اغلب از لاشه ماهیان و آبزیان دیگر در سطح دریا تغذیه می‌کنند. لاک پشت‌های سبز هنگامی که طول کاراپاس آن‌ها به حدود ۲۵-۳۰ سانتی متر می‌رسد به آب‌های ساحلی بازمی‌گردند و رژیم غذایی خود را عوض کرده، به طوری که در اغلب نقاط به گیاهخواری روی می‌آورند.

لاک پشت سبز بالغ غذاهای گیاهی نظیر جلبک‌های قرمز و سبز و قهوه‌ای، ریشه و برگ درختان حرا و گیاهان گوناگون دریایی مخصوصاً ریشه‌ها را ترجیح می‌دهد (Hirth, 1997). این گونه در طول روز در آب‌های نزدیک

به ساحل، در سواحل ماسه‌ای و صخره‌های ساحلی و آبسنگ‌های مرجانی قابل مشاهده است. لاک‌پشت دریایی سبز به همراه لاک‌پشت منقار عقابی فروانترین لاک‌پشت‌های هستند که در آب‌های خلیج فارس به چشم می‌خورند. لاک‌پشت‌های سبز در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری پراکنش دارند.

۲-۴-۱-۲- لاک‌پشت سرخ (*Caretta caretta*)

لاک‌پشت سرخ در میان لاک‌پشت‌های دریایی جثه متوسطی دارد. میانگین طول مستقیم کاراپاس بین ۸۱ تا ۱۰۵ سانتیمتر است (Marquez, 1990). کاراپاس به رنگ سرخ مایل به قهوه‌ای است ولی گاهی ممکن است حالتی از رنگ زیتونی نیز در آن مخلوط شود. صفحات بزرگ کاراپاس ممکن است حاشیه زردرنگی داشته باشند. کاسه شکمی و نیز نواری که آن را به کاراپاس متصل می‌کند (سپر فوق حاشیه‌ای) به رنگ زرد یا کرم است. در هر طرف کاراپاس پنج یا شش سپر کناری وجود دارد. دم و پاها در قسمت وسط تیره رنگند و هر چه به کنار و زیر آن‌ها نزدیکتر شویم به زردی می‌گرایند. لاک‌پشت سرخ گاهی از دریا خارج می‌شود و به خورها، باتلاق‌های ساحلی و رودخانه‌های بزرگ می‌رود. غذای آن‌ها از اسفنج‌ها، دو کفه‌ای‌ها، شکم‌پایان، میگوها، خرچنگ‌ها، توتیای دریایی، ماهی‌ها و گیاهان دریایی تشکیل شده است (Ernst et al., 1994). این گونه به دلیل نقش اکولوژیک که در اکوسیستم دریایی دارد به عنوان یک گونه کلیدی (Keystone species) شناخته می‌شود. لاک‌پشت‌های سرخ با تغذیه از بی‌مهرگان دریایی ضمن حفظ تعادل اکوسیستم، باعث می‌شوند که سایر جانوران از صدف‌های شکسته به عنوان منبع کلسیم استفاده کنند (Spotila, 2004). پراکنش لاک‌پشت سرخ در مناطق معتدل و گرمسیری اقیانوس‌های اطلس، هند و آرام است و در طول زمستان بین آب‌های گرمسیری و نیمه گرمسیری در مهاجرت است (Spotila, 2004).

۳-۴-۱-۲- لاک‌پشت زیتونی (*Lepidochelys olivacea*)

این گونه به عنوان کوچکترین لاک‌پشت دریایی شناخته می‌شود. میانگین طول کاراپاس این گونه بین ۵۰ تا ۷۵ سانتی‌متر و وزن میانگین حدود ۵۰ کیلوگرم است. کاراپاس در خط خارجی به شکل نیمه دایره و گرد و پهنای آن حدود ۹۰ درصد طول آن می‌باشد. دارای دو جفت فلس (اسکیوت) جلو پیشانی است و یک پوزه شاخی که ممکن است به صورت دندان‌دندانه و ریز باشد. بیشتر از پنج جفت (گاهی اوقات هفت جفت) فلس (اسکیوت) بر روی کاراپاس است. از خصوصاتی که باعث تمایز این گونه از سایر گونه‌های لاک‌پشت‌های دریایی می‌شود وجود روزنه واضح قابل رؤیت بر روی فلس‌های زیر حاشیه‌ای است. رنگ این گونه در بخش بالایی قهوه‌ای زیتونی و قسمت زیر به رنگ سفید مایل به زرد است. رژیم غذایی این گونه از خرچنگ، میگو، نرم‌تنان و عروس دریایی است.

۴-۱-۲-۴-۴- لاك پشت چرمی (*Dermochelys coriacea*)

این گونه بزرگترین لاك پشت جهان است و طول کاراپاس بین ۱۲۰ تا ۱۸۰ سانتی‌متر است. یکی از بزرگترین نمونه‌های یافت شده يك لاك پشت چرمی نر با طول منحنی کاراپاس ۲۵۶ سانتی‌متر بوده است (Marquez, 1990). کاراپاس آن از صفحات شاخی درست نشده است، بلکه از پولک‌های استخوانی کوچک تشکیل می‌شود که در داخل پوست بسیار محکم و چرم مانند حیوان به فرم موزائیک به هم متصل شده‌اند. کاراپاس دارای هفت برآمدگی طولی است. این لاك پشت از گیاهان دریایی و سخت‌پوستان تغذیه می‌کند ولی غذای اصلی آن توتیاست و گزارش شده است که حتی تا عمق ۱۰۰۰ متری دریا پایین می‌رود تا توتیاهای غول‌پیکر را شکار کند (Dow et al., 2007).

۴-۱-۲-۴-۵- لاك پشت منقار عقابی (*Eretmochelys imbricata*)

این گونه در مقایسه با سایر لاك پشت‌های دریایی جثه کوچک تا متوسطی دارد. به استثنای چندین مشاهده منتشر نشده از تخم‌گذاری لاك پشت سبز و تنها يك مورد تخم‌گذاری لاك پشت زیتونی، می‌توان گفت لاك-پشت عقابی تنها گونه‌ای از پنج گونه لاك پشت دریایی گزارش شده در خلیج فارس است که به طور عمده در جزایر و سواحل ایرانی خلیج فارس تخم می‌گذارد. لذا به عنوان گونه‌ای که هدف اصلی این گزارش است شرح کاملتری از آن در ادامه آمده است.

لاك پشت عقابی تنوع رنگ بالایی را از خود نشان می‌دهد و این تنوع رنگ بیشتر در افراد بالغ دیده می‌شود. در جمعیت‌های زیست‌کننده در بخش‌های شرقی اقیانوس آرام، تنوعی از رنگ‌های روشن تا تیره دیده شده است. معمولاً فلس‌های سر دارای حاشیه‌ای زرد رنگ تا سفید هستند. رنگ صفحات شاخی و ضخیم لاك پشتی در زیبایی این گونه نقش مهمی دارد. این صفحات معمولاً دارای رنگ‌های ترکیبی قهوه‌ای، زرد، سیاه و قرمز هستند. لاك زیرین معمولاً به رنگ زرد روشن تا سفید دیده می‌شود. رنگ روی سر و اندام‌های حرکتی قهوه‌ای یا تیره بوده که ممکن است دارای حاشیه‌های زرد رنگ باشد. در نوزادان، تنوع رنگ کمتر بوده و اغلب به رنگ قهوه‌ای یا تیره همراه با لکه‌هایی بر روی فلس‌های لاك پشتی می‌باشند (Wyneken et al., 2013).

لاك پشت عقابی بیش از همه لاك پشت‌های دریایی به آب‌های نواحی گرمسیری و نیمه‌گرمسیری وابسته است. این گونه در بیشتر نواحی گرمسیری جهان یافت می‌شود و در قسمت‌های مرکزی اقیانوس‌های اطلس، آرام و هند پراکنش دارد. می‌توان گفت تمام مناطق لانه‌گزینی این گونه در بین عرض‌های جغرافیایی ۲۵ درجه شمالی و ۳۵ درجه جنوبی و بیشتر در مناطق حاره است (FAO, 1995).

این گونه در آب‌های کم عمق سواحل صخره‌ای در خلیج‌ها و خورها زیست می‌کند. معمولاً به تنهایی یا در گروه‌های کوچک برای لانه‌گزینی به ساحل می‌آیند که این موضوع خطر شکار تخم‌ها را کاهش می‌دهد. عمدتاً در سراسر منطقه خلیج فارس و دریای عمان، به خصوص در اطراف جزایر دور از ساحل، قابل مشاهده

است. مهمترین سواحل تخم گذاری گونه در خلیج فارس را جزایر و سواحل شمالی در بر می گیرند. به نظر می رسد در شمال خلیج فارس نیز جزایر و به ویژه جزایر متروک نسبت به سواحل سرزمین اصلی اهمیت بیشتری در میزبانی لاک پشته های عقابی تخم گذار دارند. در این میان نقاط کلیدی عبارتند از جزایر نخیلو، ام الگرم، شیدور، فارور، هرمز، لارک، لاوان، جبرین و قشم.

• زیستگاه

لاک پشته های منقار عقابی در مراحل مختلف چرخه زندگی خود از زیستگاه های متفاوتی استفاده می کنند، اما اغلب اوقات در بسترهای مرجانی به سر می برند. در مورد نوزادان، اعتقاد بر این است که همانند اغلب گونه های دیگر یک مرحله زندگی در محیط اقیانوسی را تجربه می کنند (Carr *et al.*, 1966). پس از گذشت چند سال لاک پشته های جوان به نواحی ساحلی مهاجرت و در آنجا به تغذیه می پردازند. در این زمان طول کاراپاس آن ها حدود ۳۰ سانتی متر می باشد. این تغییر در زیستگاه همچنین شامل تغییر در استراتژی غذایی می شود، به این ترتیب که تغذیه سطحی به تغذیه زیر سطحی که شامل تغذیه از موجودات وابسته به بسترهای مرجانی می شود، تغییر می یابد. در این مرحله لاک پشته های جوان رژیم غذایی متنوعی دارند. در حوزه دریای کارائیب، آنها عمدتاً از اسفنج ها و در ناحیه هند- آرام از اسفنج ها، جلبک ها و انواع بی مهرگان تغذیه می کنند (Frazer, 2001).

• مروری بر مطالعات انجام شده تنوع ژنتیکی لاک پشته ها

ساختار ژنتیکی ژنتیکی لاک پشته منقار عقابی^۱ با استفاده از آنالیز میکروستلایت در آبهای خلیج فارس انجام گردید (Zolgharnein *et al.*, 2011). در این مطالعه تعداد ۶۴ نمونه لاک پشته منقار عقابی در سال ۹۰-۱۳۸۹ از سواحل جزایر قشم و کیش برای انجام مطالعات ژنتیکی جمع آوری گردیدند. با روش PCR استخراج ژنوم DNA انجام و پرایمرهای پنج جفت میکروستلایت صورت گرفت. نتایج نشان دادند که تمامی پنج جفت پرایمر پلی مورفیک بوده و نرخ میانگین هتروزیگوتی مشاهده شده ۰/۵۷۰ و مقدار مورد انتظار ۰/۶۱۶ بودند. چنین به نظر می رسد که لاک پشته های منطقه کیش در مقایسه با منطقه قشم در شرایط زیستی بهتر و مناسب تری به سر می برند. و از نظر جمعیتی دو جمعیت متفاوت را تشکیل می دهند یعنی لاک پشته های منطقه قشم جمعیتی متفاوت از لاک پشته های منطقه کیش می باشند پس از نظر مدیریت محیط زیستی باید به صورت جداگانه اعمال مدیریت شوند.

در مطالعه دیگر توسط Tabib و همکاران (۲۰۱۴) تنوع ژنتیکی و فیلو-جغرافیایی لاک پشته منقار عقابی با روش توالی میتوکندریایی DNA باز هم در جزایر کیش و قشم در شمال خلیج فارس مورد مطالعه قرار گرفت. پنج سایت پلی مورفیک و هفت هاپلوتایپ شناسایی شدند و دو هاپلوتایپ جدید در بانک ژن NCBI ثبت گردید.

¹ *Eretmochelys imbricata*

تنوع هاپلوتایپی کل ۰/۲۱۲ محاسبه گردید که نشان دهنده تنوع ژنتیکی محدود در منطقه مورد بررسی است. مقادیر F_{st} و P-value نشان دادند که لاک پشت‌های مناطق قشم و کیش متعلق به دو جمعیت متفاوت از هم می‌باشند. مقایسه با سایر نتایج نشان داده است که لاک پشت‌های منقار عقابی خلیج فارس تشابه زیادی با لاک پشت‌های منقار عقابی منطقه هند-آرام دارند، و آن‌طور به نظر می‌رسد که این لاک پشت‌ها از منطقه هند-آرام و دریای عمان به خلیج فارس مهاجرت کرده‌اند.

منابع

- ارچنگی، ب.، مطوریان، ح.، سالاری علی آبادی، م.ع. و رونق، م.ت.، ۱۳۹۴. بررسی ساختار ژنتیکی ماهی صبور (*Tenualosa ilisha*) آبهای خلیج فارس و ساحل غربی مالزی با استفاده از توالی یابی ژنوم میتوکندری. ۱۹-۷/۲۵ / اقیانوس شناسی / سال ششم / شماره ۲۳.
- اسفندیاری، ا.، ۱۳۹۵. بررسی تنوع ژنتیکی و ساختار جمعیتی ماهی یال اسبی سر بزرگ *Trichiurus lepturus* با استفاده از روش های ریخت شناسی و مولکولی در آب های خلیج فارس و دریای عمان. پایان نامه دکتری رشته بیولوژی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، ۱۱۱ ص.
- اسماعیلی، ح. وصفایی، م.، ۱۳۷۵. مارهای سمی، نیمه سمی و غیره سمی استان هرمزگان. خلاصه مقالات و سخنرانی پنجمین سمینار سراسری زیست شناسی ایران، دانشگاه تبریز.
- انجمن طرح سرزمین. ۱۳۹۴. گزارش به گل نشستن پستانداران دریایی ایران. آرشیو انجمن طرح سرزمین.
- بذرافشان، خ.، ۱۳۹۰. بررسی ژنتیک جمعیت ماهی حلوا سفید در خلیج فارس و دریای عمان با استفاده از نشانگرهای میکروستلایت. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه خرمشهر. ۳۰۰ ص.
- خالدی، ه.، ۱۳۹۰. مطالعه ساختار ژنتیکی جمعیت های ماهی راشگو معمولی *Eleutheronema tetradactylum* در خلیج فارس و دریای عمان با استفاده از تعیین توالی ژن 28S rRNA و PCR-RAPD. پایان نامه دکتری رشته بیولوژی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، ۱۴۱ ص.
- خالدی، ه.، رضوانی گیل کلایی، س.، ذوالقرنین، ح.، سواری، ا. و صفاهیه، ع.، ۱۳۹۱. مطالعه تنوع ژنتیکی جمعیت ماهی راشگو معمولی *Eleutheronema tetradactylum* در خلیج فارس و دریای عمان به روش توالی یابی ژن 28S rRNA. مجله دامپزشکی ایران. دوره هشتم. شماره ۱. صفحات ۴۱-۳۳.
- سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح. ۱۳۸۲. جغرافیای جزایر ایرانی خلیج فارس (شیدور، فارور، فارورگان). انتشارات سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح. چاپ اول. ۲۳۰ ص.
- سالاری علی آبادی، م.ع.، راستگو، ع.ر.، محمدی، م.، ارچنگی، ب. و قاسمی، ا.، ۱۳۹۱. ساختار جمعیتی ماهی سنگسر معمولی با استفاده از نشانگرهای مولکولی AFLP در خلیج فارس. مجله علوم و فنون شیلات، ۱(۱): ۲۷-۳۷.
- سالاری علی آبادی، م.ع.، ۱۳۸۷. بررسی ساختار ژنتیکی جمعیت های ماهی سوکلا *Rachycentron canadum* در خلیج فارس و دریای عمان با استفاده از روش مولکولی ریز ماواره. پایان نامه دکتری رشته بیولوژی دریا، دانشگاه علوم فنون دریایی خرمشهر، ۱۵۰ ص.
- شادی، ا.، ۱۳۹۱. بررسی ساختار جمعیت ماهی شورت در سواحل شمالی خلیج فارس. پایان نامه دکتری رشته بیولوژی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، ۱۴۱ ص.

- شریفی، م.، سوری نژاد، ا.، حسینی، س.ج.، قاسمی، س.ا. و فقیه، ا.، ۱۳۹۱. بررسی تنوع ژنتیکی ماهی حلواسیاه در خلیج فارس با استفاده از نشانگر ملکولی AFLP. مجله بوم شناسی آبزیان، ۲(۲):۱۱-۱۸.
- ضیایی، ه.، ۱۳۸۷. راهنمای صحرایی پستانداران ایران. کانون آشنایی با حیات وحش. ۴۳۲ ص.
- طلا، م.، کاظمی دمنه، ب.، لالویی، ف.، سلطانی، م.، آزاد، م. و کوچکی، آ.، ۱۳۹۰. بررسی پلی مورفیسم ژنوم میتوکندریایی ماهی سوکلا در آبهای شمالی خلیج فارس و دریای عمان. مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، سال شانزدهم، شماره ۵، پی در پی ۸۳، ۲۴۶ ص.
- عابدی، ا.، محمدی، م. و قاسمی، ا.، ۱۳۹۰. بررسی ساختار ژنتیکی جمعیت‌های ماهی قباد *Scomberomorus guttatus* خلیج فارس با استفاده از نشانگرهای ریزماهوره. اقیانوس شناسی. سال دوم. شماره ۶. صفحات ۲۱-۱۵.
- فرزاد پی، ر.، ۱۳۶۹. مار شناخت، مرکز نشر دانشگاهی، صفحات ۳ و ۱۸۵-۱۸۱.
- کرمی، م.، قدیریان، ط. و فیض الهی، ک.، ۱۳۹۱. اطلس پستانداران ایران. سازمان حفاظت محیط زیست.
- لطیفی، م.، ۱۳۶۴. مارهای ایران، سازمان حفاظت محیط زیست، صفحات ۱۴-۱۲ و ۱۹۹-۱۹۵.
- محسنیان، ن.، ۱۳۹۰. بررسی ساختار ژنتیکی و فیلوژنی دلفین‌های به گل نشسته مناطق مختلف خلیج فارس- ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علوم تحقیقات تهران.
- مصطفوی، ح.، و همکاران. ۱۳۸۶. تنوع زیستی منطقه حفاظت شده مند. دانشگاه شهید بهشتی. ۳۹۶ ص.
- مجنونیان، ه.، کیابی، ب. دانش، م. ۱۳۸۴. جغرافیای جانوری ایران (جلد اول) ماهیان. انتشارات دایره سبز. ۳۸۳ ص.
- نبوی، س.م.ب.، صدیقی، ا. و نوربخش، ش.، ۱۳۸۹. پستانداران دریایی خلیج فارس و دریای عمان. سازمان حفاظت محیط زیست، اداره کل حفاظت محیط زیست سیستان و بلوچستان. ۱۸۸ ص.
- وحدانی، پ.، ۱۳۷۴. مارگزیدگی، عقرب گزیدگی و درمان آنها، مؤسسه فرهنگی انتشاراتی راستان، صفحات ۱۲، ۱۳، ۱۶ و ۳۱-۲۲.
- ولی نسب، ت.، ۱۳۹۲. فرهنگ جامع اسامی گونه‌های ماهیان خلیج فارس، دریای عمان و دریای خزر. موج سبز. ۲۸۰ ص.

- 8- Bone, Q. & Marshall, N.B. 1986. Biology of fishes Champan & Hall. New York
- 9- Nelson, J. 2016. Fishes of the World. 4th edition. John Wiley and Sons, Inc
- Abedi, E., Zolgharnein, H., Salari, M.A. and Qasemi A., 2012. Genetic differentiation of Narrow-Barred Spanish Mackerel (*Scomberomorus commerson*) Stocks Using Microsatellite Markers in Persian Gulf. AM Eurasian J Agri Environ Sci 12(10):1305-1310.
- Altukhov, Y.P., 1981. The stock concept from the viewpoint of population genetics. Canadian Journal of Fisheries and Aquatic Sciences, 38: 1523-1538.
- An, H.S., Lee, J.H., Noh, J.K., Kim, H.C., Park, C.J., Min, B.H. and Myeong, J.I., 2010. Ten new microsatellite markers in cutlassfish *Trichiurus lepturus* derived from an enriched genomic library. Animal Cells and Systems. 1;14 (3):169-74.
- Aragonés, L.V., Jefferson, T. A. and Marsh, H., 1997. Marine mammal survey techniques applicable in developing countries. *Asian Marine Biology*. 14: 15-39.

- Archangi, B., Bazrafshan, K., Ronagh, M.T., Savari, A. and Salari, M.A., 2013. Population genetic structure of silver pomfret (*Pampus argenteus*) in the Persian Gulf and Oman Sea, Inferred from 11 microsatellite loci. *World Journal of Fish and Marine Sciences* 5 (2): 227-232.
- Baldwin, R., Van Waerebeek, K. and Gallagher, M., 1998. A review of small cetaceans from waters off the Arabian Peninsula. International Whaling Commission Scientific Committee Document SC/50/SM6. Cambridge, UK.
- Barne, M., 1968. Venomous sea snake In: *Venomous animals and their venoms*. Ed. By Bucherl, Buckley and Deulofeu, Academic Press. New York. Vol.1, 285 p.
- Barros, N. B., Jefferson, T. A. and Parsons, E. C. M. 2004. Feeding Habits of Indo-Pacific Humpback Dolphin Strand in Hong Kong. *Aquatic Mammals*, 30(1), 179-188, DOI 10.1578/AM. 30.1.2004. 179.
- Bi, J., Shao, C., Miao, G., Ma, H., Chen, S., 2009. Isolation and characterization of 12 microsatellite loci from cutlassfish (*Trichiurus haumela*). *Conservation Genetics*, Vol. 10(4): 1171–1173.
- Braulik, G.T., Ranjbar, SH., Owfi, F., Aminirad, T., Dakhteh, S. M. H., Kamrani, E. and Mohsenizadeh, F., 2010. Marine mammals records from Iran. *Cetacean ref, manage*. 11(1):49-63.
- Castro, P. and Huber, M. E., 2008. *Marine Biology*. MacGraw-Hill Higher Education. Seven editions. 460 p.
- Chakraborty, A. and Iwatsuki, Y., 2006. Genetic variation at the mitochondrial 16SrRNA gene among *Trichiurus lepturus* (Teleostei:Trichiuridae) from various localities: preliminary evidence of a new species from West coast of Africa. *Hydrobiologia*. 563:501–513.
- Coborn, J. 1991. *The Atlas of Snakes of the World*.
- Dawson, S., Wade, P., Slooten, E. and Barlow, J., 2008. Design and field methods for sighting surveys of cetaceans in coastal and riverine habitats. *Marine Rev*, Volume 38, No. 1, 19-49.
- Dowling, H. G. Hass, C.A. Hedges, S.B. and Highton, R., 1996. Snakes relationship revealed by slow-evolving proteins: a preliminary survey. *Journal of Zoological Society of London*. 240, 1-28.
- Dreisobach, R. H. and Robertson, W. O., 1987. *Handbook of Poisoning*. Twelfth Edition. Appleton & Lange, USA.
- Fischer, W. and Bianchi G., 1984. FAO species identification sheets for fishery purposes. Western Indian Ocean (Fishing Area 51). Prepared and printed with the support of the Danish International Development Agency (DANIDA). FAO, Rome. Vol. 1-6: pag. var.
- Gasperetti J., 1988. Fauna of Saudi Arabia , published by national commission for wildlife conservation and development (NCWCD), Riyadh ,Saudi Arabia . pp.298 – 327.
- Golestani, N., Rezvani, S., Safari, R. and Reyhani, S., 2010. Population Genetic structure of silver pomfret, *Pampus argenteus* in the Persian Gulf and Oman Sea as revealed by microsatellite variation. *Zoology in the Middle East*. 49, 2010: 63-72.
- Hall, S. and Strichartz, G., 1990. Neurotoxin from sea snake and other vertebrate venoms. *Marin-Toxicon-origin structure and molecular pharmacology*, No. 418, 336-345 p.
- Hall, T.A., 1999. BioEdit: a user-friendly biological sequence alignment editor and analysis program for Windows 95/98/NT. *Nucleic Acids Symposium Series*, 41: 95-98.
- Hsu, K. C., Shih, T. N., Ni, I.H., Shao, K.T., 2007. Genetic Variation in *Trichiurus lepturus* In Waters Of Taiwan: Several Species Or Cohort Controbution? *The Raffles Bulletin Of Zoology*, 14 : 215-220.
- Hsu, K.C., Shih, T.N., Ni, I.H. and Shao, K.T., 2009. Speciation and Population Structure of Three *Trichiurus* Species Based on Mitochondrial DNA. *Zoological Studies* 48(6): 835-849.
- Ilves, K.L. and Taylor, E.B., 2009. Molecular resolution of the systematics of a problematic group of fishes (Teleostei: Osmeridae) and evidence for morphological homoplasy. *Molecular Phylogenetics and Evolution*, 50: 163–178.
- Jayasankar, P., Thomas, P.C., Paulton, M.P. and Mathew, J., 2004. Morphometric and Genetic Analyzes of Indian Mackerel (*Rastrelliger kanagurta*) from Peninsular India. *Asian Fisheries Science*, 17: 201-215.
- Jefferson, T. A., Webber, M. A. and Pitman, R. L., 2008. *Marine mammals of the world, A Comprehensive Guide to their Identification*. Elsevier Academic Press. 256 p.
- Jefferson, T.A., Leatherwood S. and Webber M.A., 1994. *FAO Species Identification Guide, Marine Mammals of the world*. United Nations Environment Program (UNEP), Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO).
- Jerry, D.R. and Cairns, S.C., 1998. Morphological variation in the catadromous Australian bass, from seven geographically distinct riverine drainages. *Journal of Fish Biology*, 52: 829-843.
- Joger, U. 1984. The venomous snakes of the near and middle east. *Beihefte tub. Atlas word. Orients reihe A* No. 12, 1-115 p.
- John, L., 2009. Population genetic structure of indigenious ornamental teleosts, *Puntius denisonii* and *Puntius chalakkudiensis* from the Western Ghats, India. Ph.D Thesis. Cochin University of Science and Technology, Cochin, Kerala, India. 194 p.

- Kaeczmaski, L., Thornton, M. and Cockcroft, V.G., 1997. Description of selected behaviours of humpback dolphins. *Aquatics Mammals*, 23.3: 127-133.
- Karczmarski, L. and Cockcroft, V. G., 1998. Matrix photo-identification technique applied in studies of free-ranging bottlenose and humpback dolphins. *Aquatic Mammals*, 24.3:143-147.
- Kazemi-Nezhad, S.R., Modhehi, E. and Zolgharnein, H., 2012. Polymorphism analysis of mitochondrial DNA control region of hawksbill turtles (*Eremochelys imbricata*) in the Persian Gulf. *Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*. 7 (5): 339-345.
- Knowlton, N., 2000. Molecular genetic analyses of species boundaries in the sea. *Hydrobiologia* 420: 73–90.
- Kottelat, M., 1990. Indochinese nemacheilines. A revision of nemacheiline loaches (Pisces: Cypriniformes) of Thailand, Burma, Laos, Cambodia and southern Vietnam. Dr. F. Pfeil, München, 262 p.
- Lindsey, C.C., 1988. Factors controlling meristic variation. In *Fish Physiology*, pp. 197-234. Ed. by W. S. Hoar, and D. J. Randall. Academic Press Inc, San Diego.
- Liu, C., Liu, L., Wang, Z. and Li, Y., Studies on molecular genetic characteristics of Cobia *Rachycentron canadum*. *J Trop Oceanogr* 2005;24 (1):77-85.
- Luksenburg, J.A., 2014. Prevalence of External Injuries in small Cetaceans in Aruban waters, Southern Caribbean. *PLOS one*.
- Lutz, P. and John, L., 1997. *Biology of sea turtles*.
- Mansourkiaei, A., Ghavam-Mostafavi, P., Fatemi, M.R., Kaymaram, F. and Nazemi, A., 2015. Genetic differentiation of longtail tuna (*Thunnus tonggol*) in Oman Sea using High Resolution Melting Real Time PCR Analysis of the mtDNA D-Loop region. *Middle East& Central Asia Aquaculture*, Iran.
- Minton, G., Peter Cindy, Norliza poh, A. and Ngeian, J., 2011. Conservation-based Research on costal dolphins in Sarawak. Report on activities.
- Minton, S. A., 1975. Geographic distribution of sea snakes In: *The biology of sea snakes*. Ed. By Dunson. University Park Press. Baltimore. pp. 21-31.
- Muzinic, R. and Marr, J.C., 1960. Population identification. Rep. Sect.1. In: *FAO, Proceedings of World Scientific Meeting: Biology sardines and Relat species*. Vol. 1.
- Nei, M., Maruyama, T. and Chakraborty, R., 1975. The Bottleneck Effect and Genetic Variability in Populations. *Evolution*, vol 29(1): 1-10.
- Owfi, F., Braulik .G.T. and Rabbaniha, M., 2013. Species diversity and distribution patterns of marine mammals in Iranian waters of the Persian Gulf and Oman Sea, by GIS method. *International Conference on Environmental Challenges in the ROPME sea area Kish Island*.
- Parra, G. J. and Jedensjö, M., 2009. Feeding Habits of Australian Snubfin (*Orcaella heinsohni*) and Indo-Pacific Humpback Dolphin (*Sousa chinensis*). Project report to the Great Barrier Marine Park Authority, Townsville and Reef and Rainforest Research Center Limited, Cairns. 22 p.
- PERSGA/GEF., 2004. Standard survey methods for key habitats and key species in the Red Sea and Gulf of Aden. *PERSGA Technical Series No. 10*. PERSGA, Jeddah.
- Pruett, C.L., Saillant, E., Renshaw, M.A., Patton, J.C., Rexroad, C.E. and Gold J.R., 2005. Microsatellite DNA markers for parentage assignment and population genetic studies in Cobia, *Rachycentron canadum*. *Mol Ecol Notes* 2005; 5(1):84-6.
- Reeves, R.R., Smith, B.D., Crespo, E.A. and Notharbartolo di Sciara, G. (Editors), 2003. *Dolphin, Whales and Porpoises: 2002-2010 Conservation Action Plan for the World`s Cetaceans*. IUCN/SSC Cetacean Specialist Group. IUCN, Gland, Switzerland and Cambridge, UK, 139 p.
- Renshaw, M.A., Pruett, C.L., Saillant, E., Patton, J.C., Rexroad, C.E. and Gold, J.R.. 2005. Microsatellite markers for Cobia, *Rachycentron canadum*. *Gulf of Mexico Sci* 2005; 23 (2):248-52.
- Ross, G.J.B., Heinsohn, G.E. and Cockcroft, V.G., 1994. Humpback dolphins- *Sousa chinensis* (Osbeck, 1765), *Sousa plumbea* (G. Cuvier, 1829) and *Sousa teuszii* (Kukenthal, 1892). Pp.23-42. In: *Ridgway, S.H. and Harrison, R. (end). Handbook of Marine Mammals. Volume 5. The First book of dolphins*. Academic press, London and San Diego. 416 p.
- Salari Aliabadi M.A., Rezvani Gilkolaei, S., Savari, A., Zolgharnian. H. and Nabavi, S.M/B., 2008. Genetic comparsion of *Rachycentron canadum* by means of microsatellite technique. pp. 9. (In Farsi).
- Stidworthy, J., 1989. *Reptile and amphibians*, oxfordpress, with contributions by Jill-Bailey ; (1989). pp. 72-73.
- Tabib, M., Forootan, F. and Askari-Hesni, M., 2014. Genetic diversity and Phylogeography of hawksbill turtle in the Persian Gulf. *Journal of Biodiversity and Environmental Sciences*. Vol. 4, No. 4, pp. 51-57.
- Vic. J. A., 1994. Medical studies of poisonous land and sea snake. *Journal of Clinical Pharmacology*, Vol. 34, No. 6, 709-712 p.
- Yue, G.H., Li, Y., Lim, L.L. and Orban, L., 2004. Monitoring the genetic diversity of three Asian arowana (*Scleropages formosus*) captive stocks using AFLP and microsatellites. *Aquaculture*, 237: 89-102.

- Zolgharnein, H., Salari, M.A., Fooughmand, A.M. and Roshani, S., 2011. Genetic population structure of Hawksbill turtle (*Eretmochelys imbricata*) using microsatellite analysis. Iranian Journal of Biotechnology, Vol. 9, No.1, pp. 56-62.
- Zolgharnian, H., Nabavi, S.M.B., 2008. Genetic comparison of Persian Gulf and Oman Sea populations of the Cobia, *Rachycentron canadum* by means of microsatellite technique. Shilat Iran Page: 9. (In Farsi).

Abstract:

Two water bodies of the Persian Gulf and Oman Sea located in the South of Iran and different vertebrate aquatics inhabiting there consist of fishes (Osteichthyes and Chondrichthyes), marine mammals, sea snakes and reptiles. A total of 860 fish species belongs to 31 orders and 142 families have been identified and reported. Amongst them, some important species have been studied from point of molecular genetics and population genetics such as croaker, silver pomfret, cobia, sardines, lanternfishes.... . On the other hand, from marine mammals a total of 10 species of dolphins, 14 species of whales and one species of dugong were identified. Also, 9 species of sea snakes have been reported from the Persian Gulf and Oman Sea belongs to 6 genus and 2 subfamilies of Hydrophidae family. It should be mentioned that no genetic studies have been done on marine mammals and sea snakes till now. In addition, a total of 5 species of sea turtles have been reported from the study area and there are few background on genetic studies for main species in the Persian Gulf.

**Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute**

Project Title: Diversity, assessment and distribution of endemic and non-endemic vertebrate species of genetic resources in the Persian Gulf and Oman Sea

Approved Number: 0148-12-12-015-9501-96027

Author: Tooraj Valinassab

Project Researcher: Tooraj Valinassab

Collaborator(s): M. Pourkazemi, A. Vahabnejad, A. Talebzadeh, A. Salarpouri, G.R.Daryanabard

Advisor(s): -

Supervisor: -

Location of execution : Tehran province

Date of Beginning : 2017

Period of execution : 1 Year

Publisher : Iranian Fisheries Science Research Institute

Date of publishing : 2018

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

**MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute**

Project Title :

**Diversity, assessment and distribution of endemic and
non-endemic vertebrate species of genetic resources in
the Persian Gulf and Oman Sea**

Project Researcher :

Tooraj Valinassab

Register NO.

53633